

DE LA MATTHEI SVINTA EVANGHELIE - CAP. I

1 **I**ar arta nașterii lui Iisus
2 Hristos, fiiul lui David, fiiul
3 lui Avraam. Avraam au
născut pre Isaac, iară Isaac
4 au născut pre Iacov, iară
5 Iacov născu pre Iuda și
6 pre frații lui, Iară Iuda
7 născu pre Fares și pre
8 Zara den Thamar, iară Fares născu pre Esrom
9 și Esrom născu pre Aram. Aram născu
10 pre Aminadav, iară Aminadav născu pre
11 Nasson, Nasson născu pre Salmon, Sal-
12 mon născu pre Vooz den Rahav, iară Vooz
13 născu pre Ovid den Ruth, iară Ovid născu
14 pre Iesei. Iesei născu pre David împăra-
15 tul, iară David împărat născu pre Solomon
16 den muiarea carea au fost a Uriei. Solo-
17 mon născu pre Rovoam, iară Rovoam
18 născu pre Avia și Avia născu pre Assa.
19 Assa născu pre Iosafat, iară Iosafat născu
20 pre Ioram, și Ioram născu pre Ozia,
21 Iară Ozia născu pre Ioatham, iară Ioatham
22 născu pre Ahaz, iară Ahaz născu pre
23 Ezechia. Ezechia născu pre Manasi, iară
24 Manasi născu pre Amon. Amon născu
25 pre Iosia, iară Iosia născu pre Iehonia și
pre frații lui, spre mutarea Vavilonului.
Iară după mutarea Vavilonului, Iehonia
născu pre Salathiil, iară Salathiil născu pre
Zorovavel. Zorovavel născu pre Aviud,
iară Aviud născu pre Eliachim, iară Eliachim
născu pre Azor. Azor născu pre Sadoc,
iară Sadoc născu pre Ahim și Ahim născu
pre Eliud. Eliud născu pre Eleazar,
iară Eleazar născu pre Matthan, Iară
Matthan născu pre Iacov, iară Iacov născu
pre Iosif, bărbatul Mariei, dentru carea
S-au născut Iisus, carele să cheamă Hristos.
Toate dară neamurile de la Avraam pînă la
David, 14 neamuri, și de la David pînă la
mutarea în Vavilon, neamuri 14, și de la
mutarea Vavilonului pînă la Hristos,
neamuri 14. Iară nașterea lui Iisus
Hristos așa era, că logodindu-se maica Lui,
Maria, cu Iosif, mai nainte pînă nu se
adunase ei, află-se în pîntece avînd den

Duhul Sfînt. Iară Iosif, bărbatul ei, fiind
19 drept și nevrînd să o vădească pre ea, vru
20 să o lase pre ascuns. Și cugetînd el aceas-
tea, iată îngerul Domnului i să arătă lui
în vis grăind: „Iosife, fiiul lui David, nu te
teame a lua pre Maria muiarea ta, că cel
născut întru ea den Duhul Sfînt iaste.
21 Și naște-va fiu și vei chema numele Lui
Iisus, că Acela va mîntui pre norodul Lui
den păcatele lor. Și aceasta tot fu ca să
22 să împle ce e zis de Domnul pren prorocul
zicînd: ‘Iată, fecioara în pîntece va avea
23 și va naște fiu și vor chema numele lui
Emmanuil, carele iaste tălmăcindu-se: ‘Cu
noi Dumnezău’“. Și sculîndu-se Iosif
24 den somn, au făcut cum au poruncit îngerul
Domnului și luo pre muiarea lui. Și nu
25 o cunoscă pre ea pînă unde au născut pre
fiul ei cel născut dentru și chemă nume
lui Iisus.

CAP II

Iară Iisus născîndu-Să în Vithleae-
1 mul jidovesc, în zilele lui Irod
împărat, iată, vrăjitorii de la
2 răsărituri au venit la Ierusalim,
Zicînd: „Unde iaste cel ce s-au
3 născut, Împăratul jidovilor? Că am văzut
steaua Lui spre răsărit și am venit să ne
4 închinăm Lui“. Și auzind Irod împărat,
5 să turbură, și tot Ierusalimul cu el. Și
6 adunînd pre toți arhierii și cărturarii
norodului, întreba de ei unde Să naște
7 Hristos. Iară ei zisără lui: „În Vithleae-
mul Iudeii, pentru că așa iaste scris pren
8 prorocul: ‘Și tu, Vithleame, pămîntul
Iudii, nici într-un chip mai mic ești întru
9 povățuitorii Iudii; că dentru tine va ieși
Povățuitoriu Carele paște pre norodul
Mieu, Israil’“. Atunce Irod, pre ascunsu
10 chemînd pre vrăjitori, cercetă de la ei
vreamea ceii ce s-au arătat stea. Și
11 trimițînd pre ei în Vithleam zise: „Ducîndu-
vă, cercetați cu de-adins de Cocon; și
12 deacă-L veți afla, dați-m știre, ca să viu și
eu să mă închin Lui“. Iară ei, ascultînd
13 pre împăra-

tul, mearseră; și iată, steaua carea au văzut la răsărit înainte aducea pre ei, pînă viind au stătut deasupra unde era Coconul.

10 Iară deaca văzură steaua, să bucurară bucurie mare foarte. Și întrînd în casă, aflară

11 Coconul cu Maria, muma Lui, și căzînd să închinara Lui și, deschizînd comoarale lor, adusăra Lui darure; aur și tămîie și

12 zmirnă. Și luînd răspuns în vis să nu să întoarcă cătră Irod, pren altă cale s-au dus

13 la țara lor. Și ducîndu-să ei, iată, îngerul Domnului să arătă în vis lui Iosif zicînd: „Sculîndu-te, ia Coconul și pre muma Lui și fugi la Eghiptet și fii acolo pînă voui zice

14 să-L piarză“. Iară el sculîndu-să, luo Coconul și pre maica Lui noaptea și să dusă la Eghiptet. Și fu acolo pînă la moartea lui Irod, ca să să plinească ce e zis de

15 Domnul pren prorocul zicînd: „Den Eghiptet am chemat pre Fiiul Mieui“. Atuncea Irod, văzînd că fu batjocorit de vrăjitori, să minie foarte și trimițînd au ucisu pre toți copiii cei den Vitheleam și den toate hotarale lui, de doi ani și mai mici, după vremea carea au iscodit de la vrăjitori. Atuncea

16 să plini ceaea ce s-au grăit de Ieremia prorocul zicînd: „Glas în Rama să auzi, plîngere și suspîn și țipăt mult; Rahil plîngîndu copiii săi și nu vrea să să mîngîie, căci nu era“. Iară deaca muri Irod, iată, îngerul Domnului în vis să arătă lui Iosif în

17 Eghiptet zicînd: „Scoală și ia Coconul și pre maica Lui și te du în pămîntul lui Israil, că au murit ceia ce căuta sufletul Coconului“. Iară el sculîndu-să, luo Coconul și pre maica Lui și veni în pămîntul lui Israil.

18 Și auzînd că Arhelau împărățește în Iudea în locul lui Irod, tătîne-său, să temu a merge acolo și, luînd știre în vis, să dusă în părțile Galileii. Și venînd sălășlui în cetatea carea să cheamă Nazareth, ca să să împle ceaea ce s-au grăit pren proroci, că

19 Să va chema Nazarinean.

CAP III

1 **I**n zilele acealea, veni Ioan Botezătorul propoveduînd în pustiiul Iudei. Și zicînd: „Pocăiți-vă, că s-au apropiat împărăția ceriurilor. Că acesta e cel ce s-au grăit de Isaia prorocul zicînd: Glasul celui ce strigă în pustiiu: ‘Gătiș calea Domnului, direapte

2 faceș cărările Lui!’“. Și acesta Ioan avea îmbrăcămîntea lui de păr de cămilă și brîu de curea prejur mijlocul lui; și hrana

3 lui era vlăstare și miare sălbatecă. Atuncea ieși la el Ierusalimul și toată Iudeia și tot

4 împrejurul Iordanului. Și să boteza de la

el în Iordan ispoveduîndu-ș păcatele lor. Și văzînd mulți den farisei și saduchei

7 viind cătră botezul lui, zise lor: „Pui de năpîrci, cine v-au arătat voao să fugiș de urgia cea viitoare? Faceș dară rod vreadnic pocăinței. Și să nu vă pară a grăi

8 întru voi: ‘Părinte avem pre Avraam!’, că zic voao că poate Dumnezău den pietrile

9 aceastea să rîdice feciori lui Avraam. Și, iată, și săcurea zace la rădăcina copacilor; deci tot pomul ce nu face rod bun

10 taie-să și în foc să bagă. Că eu botez pre voi cu apă întru pocăință; iară Cel ce vine după mine mai tare de mine iaste, Căruia nu-s destul să-I port încălțămintele; Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt și cu foc; Căruia e lopata în mîna Lui și

11 va curăți area Lui și va aduna grîul Lui în jitniță, iară paiete le va arde în focul nestins“. Atuncea veni Iisus den Galileala Iordan cătră

12 Ioan, să Să boteze de dinsul. Iară Ioan opriă pre El zicînd: „Eu trebuiesc să mă botez de Tine; și Tu vii la mine?“ Și răspunzînd Iisus zise cătră el: „Lasă acum, că așa să cade noao a împlea toată dreptatea“. Atunci lăsă pre El. Și botezîndu-Se

13 Iisus, numaidecît ieși den apă și, iată, I să deschisăra Lui ceriurile și văzu Duhul lui Dumnezău pogorînd ca un porumb și viind spre El. Și iată glas den ceriuri grăînd:

14 „Acesta iaste Fiiul Mieui cel iubit, întru carele bine-vruiu“.

CAP IV

1 tuncea Iisus aduse-Să de Duhul la pustie să Să ispitească de diavolul. Și postînd 40 de zile și 40 de

2 nopți, apoi flămîzni. Și apropiîndu-să cătră El ispititorul, zise: „De ești Fiiul lui Dumnezău, zi ca pietrile

3 aceastea pîini să să facă“. Iară El răspunzînd zise: „Scris iaste: Nu numai cu pîine va trăi omul, ce cu tot cuvîntul carele iaste den gura lui Dumnezeu“. Atunci luo pre El diavolul întru sfînta cetate și-L puse pre El pre aripa beserecii. Și zise Lui: „De ești Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine jos, că scrisu-s-au că: ‘Va porunci îngerilor Săi de Tine; și preste mîini rîdica-Te-vor, să nu cîndva poticnești de piatră piciorul Tău‘“. Zise Iisus lui: „Iară s-au scris: ‘Să nu ispitești pre Domnul Dumnezăul tău‘“. Iară luo pre El diavolul într-un munte înalt foarte și arătă Lui toate împărățiile lumii și mărirea lor. Și zise Lui: „Toate aceastea voui da Ție, de Te vei pleca să Te închini mie“. Atuncea zise Iisus lui: „Du-te denapoaia Mea, satano, că scrisu-s-au: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini, și Lui sîngur să slujăști‘“. Atuncea lăsă pre El diavolul și iată, îngerii să apropiară și slujiiia Lui. Și auzînd Iisus că Ioan s-au

4 prins, mearse în Galileea.

13 Și lăsînd Nazaretul, veni și lăcui în Capernaum, lîngă mare, în hotarale lui Zavulon
 14 și lui Neftalim; Ca să să împle ce s-au
 15 zis pren Isaia prorocul zicînd: „Pămîntul
 lui Zavulon și pămîntul lui Neftalim, calea
 16 mării, de ceaea parte de Iordan, Galilea
 limbilor, Nărodul cel ce șădea într-untu-
 nearec văzu lumină mare; și celor ce șădea în
 17 locul și în umbra morții, lumină răsări lor“.
 De atunce începu Iisus a propovedui și a
 18 grăi: „Pocăiți-vă, că s-au apropiat împărăția
 ceriurilor“. Și îmblînd Iisus lîngă marea
 Galileii, văzu doi frați: pre Simon, ce să
 19 zice Petr, și pre Andreiu, fratele lui, arun-
 cînd mreaja în mare (că era păsari). Și
 20 zise lor: „Veniți după Mine, și voi face pre
 voi păsari de oameni“. Carii numaidecît
 21 lăsînd mreșile, mearseră după El. Și
 mergînd de acolo, văzu alți doi frați, pre
 Iacov al lui Zevedeu și pre Ioan, fratele lui,
 22 în cin cu Zevedeu, tatăl lor, tocmind mreșile
 lor; și chemă pre ei. Iară ei, numaidecît
 23 lăsînd cinul și pre tatăl lor, mearseră după
 El. Și încungiură Iisus toată Galilea,
 învățînd adunările lor și propoveduîndu
 24 Evanghelia împărăției și vindecînd toată
 boala și toată slăbiciunea întru nărod.
 Și ieși veastea Lui în toată Siria și aduseră
 Lui pre toți carii pășia rău, în multe
 fealiuri de boale și de chinuri cuprinși fiind:
 și drăciț, și lunateci și slăbonogi; și au vind-
 25 cat pre ei. Și mearseră după El gloate
 multe den Galilea și den Decapoliis și den
 Ierusalim și den Iudea și de ceaea parte de
 Iordan.

CAP V

1 i văzînd gloatele, Să sui în măgură;
 și șăzînd El, veniră cătră El uceni-
 2 cii Lui. Și deșchizînd rostul
 3 Său, învăța pre ei, zicînd: „Feri-
 ciț cei săraci cu duhul, că acelora
 4 iaste împărăția ceriurilor! Fericiti ceia
 ce plîngu, că aceia să vor mîngia!
 5 Fericiti cei blînzî, că aceia vor moșteni pă-
 6 mîntul! Fericiti ceia ce flămînzesc și
 însetoșază dreptatea, că aceia să vor să-
 7 tural! Fericiti cei milostivi, că aceia să
 8 vor milui! Fericiti cei curați la inemă,
 9 că ei vor vedea pre Dumnezeu! Fericiti
 cei de pace făcători, că aceia fii lui Dumne-
 10 zău să vor chema! Fericiti cei goniți
 pentru dreptate, că acelora iaste împărăția
 11 ceriurilor! Fericiti veți fi cînd vor ocări
 pre voi și vă vor goni și vor zice tot răul
 graiu asupra voastră, mințînd pentru mine!
 12 Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră
 multă e în ceriuri, că așa au gonit pre proro-
 13 cii mai nainte de voi! Voi sînteți sarea
 pămîntului; iară de să va împuti sarea, cu ce

să va săra? Întru nemică nu va mai putea,
 fără numai a să lepăda afară și a să călca
 de oameni. Voi sînteți lumina lumii; nu
 14 să poate ascunde cetatea deasupra dealului
 zăcînd, Nici ardu luminătoriu și-l pun
 15 supt obroc, ce în sveășnic; și luminează
 tuturor celora ce sînt în casă. Așa să
 16 lumineaze lumina voastră înaintea omeni-
 lor, ca să vază faptele voastre ceale bune, și
 vor mări pre Tatăl vostru cel dentru ceriuri.
 Gîndiți că am venit să stric leagea, sau pro-
 17 rocii? Că n-am venit să stric, ce să plinesc.
 Că adevăr grăiesc voao, pînă unde va trece
 18 ceriul și pămîntul, iotă una, au o sîmcea nu
 va trece den leage, pînă unde toate să vor
 face. Carele dară va dezlega una dentr-a-
 19 ceaste porunci ce-s mai mici și va învăța pre
 oameni așa, mai mic să va chema întru împă-
 răția ceriurilor; iară cela ce va face și va
 învăța, acela mare să va chema întru împă-
 20 răția ceriurilor. Pentru că zic voao că, de
 nu va prisosi dreptatea voastră mai mult
 decît a cărturarilor și a fariseilor, nu veți
 21 intra întru împărăția ceriurilor. Auzit-
 ați că s-au zis celor dentiiu: ‘Să nu ucizi;
 iară carele va ucide vinovat iaste judecătii’.
 22 Iară Eu grăiesc voao că tot cel ce urgiseaște
 pre fratele său în deșărt, vinovat va fi jude-
 cății; iară cine ar zice fratelui său: ‘Raca’,
 vinovat iaste săborului, iară oricare ar zice:
 ‘Nebune’, vinovat va fi la matca focului.
 De vei aduce dară darul tău la jîrtăvnic și
 23 acolo-ț vei aduce aminte că fratele tău are
 ceva asupra ta, Lasă acolo darul tău, 24
 înaintea jîrtăvnicului, și pasă întiiu de te
 împacă cu fratele tău; și atuncea viind adu
 25 darul tău. Fii tocmindu-te cu pîrișul tău
 cuînd, pînă ești pre cale cu el, să nu cumva
 să te dea pîrișul judecătoriaului și judecăt-
 26 toriul te va da slugii și în temniță te vei
 băga. Adevăr grăiesc ție, nu vei ieși de
 acolo pînă unde vei da pre cel de apoi fi-
 27 leariu. Auzit-ați că s-au zis celor dentiiu:
 ‘Să nu precurviți’. Iară Eu grăiesc voao
 28 că tot cel ce caută spre muiare ca să o
 poftescă pre ea, iată, au precurvit cu dînsa
 29 întru inima lui. Iară de te va blăzni
 ochiul tău cel drept, scoate-l și-l leapădă de
 la tine; că mai bine e ție ca să piară unul den
 mădularele tale, și nu tot trupul tău să să
 bage în gheena. Și de te săblăznească
 30 mîna ta dreaptă, taie-o și o leapădă de la
 tine; că mai bine e ție ca să piară unul den
 mădularele tale, și nu tot trupul tău să să
 arunce în gheena. Și s-au zis că: ‘Vericine
 31 ș-ar lăsa muiarea lui, să-i dea ei carte
 de despărțală’. Iară Eu zic voao
 32 că cine-ș va lăsa muiarea lui, afară den
 cuvîntul curviei, face-o pre ea a să
 precurvi; și oricine pre cea lăsată va lua

33 precurveaște. Iară ați auzit că s-au zis
 34 celor de demult: 'Să nu juri strîmb; și vei da
 35 Domnului jurămînturile tale întru tot'. Iară
 36 Eu zic voao: Să nu jurați: nici pre ceriu,
 37 că scaun iaste lui Dumnezeu, Nici pre
 38 pămînt, că e cel de supt picioarelor Lui,
 39 nici pre Ierusalim, că iaste cetate marelui
 40 împărat, Nici pre capul tău să te juri, că
 41 nu poți nici un păr alb sau negru să faci.
 42 Ce să fie cuvîntul vostru: 'Așa, așa; nu, nu';
 43 iară mai mult de acestea de la cel viclean
 44 iaste. Auzit-ați că s-au zis: 'Ochiu drept
 45 ochiu și dinte pentru dinte'. Iară Eu
 46 zic voao: Nu vă împotriviți răului, ce
 47 cel ce-ț va da palmă preste falca ta cea di-
 48 reaptă, întoarce lui și ceaalaltă. Și celui
 49 ce va să pîrască cu tine și veșmîntul tău să
 50 ia, lasă lui și îmbrăcămintea. Și care te
 51 va podvodări o milă de loc, pasă cu el doao.
 52 Celui ce ceare de la tine dă-i și pre cela ce
 53 va să să împrumuteaze de la tine, să nu te
 54 întorci. Auzit-ați că s-au grăit: 'Să iubești
 55 pre aproapele tău și să urăști pre pizmașul
 56 tău'. Iară Eu zic voao: Iubiți pre pizma-
 57 șii voștri, binecuvîntați pre cei ce vă
 58 blastămă, bine faceți celora ce vă urăsc pre
 59 voi și vă rugați pentru cei ce vă dodeiesc
 60 pre voi și vă gonesc. Ca să fiți fii Tatălui
 61 vostru, Celui den ceriuri; căci răsare pre
 62 soarele Său, spre buni și spre răi, și ploo
 63 spre drepti și nedrepti. Că de veți iubi
 64 pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți
 65 avea? Au nu și vameșii fac aceasta? Și de
 66 veți cuprinde cu dragoste pre frații voștri
 67 numai, ce veți face mai mult? Au nu și
 68 vameșii fac așa? Drept aceea fiți voi
 69 desăvîrșit, cum Tatăl vostru cel den ceriuri
 70 desăvîrșit iaste.

CAP VI

1 **L**uați aminte, milostenia voastră să
 2 nu o faceți înaintea oamenilor, ca să
 3 văză ei; iară de nu, plată nu aveți
 4 de la Tatăl vostru cel den ceriuri.
 5 Deci, cînd faci milostenie, nu
 6 bucina înaintea ta, precum cei fățarnici fac
 7 în adunări și pren ulițe, ca să să mărească
 8 de cătră oameni; adevăr zic voao că-ș iau
 9 plata lor. Iară tu, făcînd milostenie, să
 10 nu știe stînga ta ce face dreapta ta, Ca
 11 să fie milostenia ta într-ascuns și Tatăl tău,
 12 Cel ce veade într-ascuns, Acela va da ție la
 13 arătare. Și cînd te rogi, nu fi ca fățarni-
 14 cii, că întru adunări iubesc și în unghiurile
 15 ulițelor stînd să să roage, ca să să arate
 16 oamenilor; adevăr zic voao că-ș iau plata
 17 lor. Iară tu, cînd te rogi, întră în cămara
 18 ta și, închizînd ușa ta, te roagă Tatălui
 19 tău Celui dentr-ascunsu și Tatăl tău
 20 Cela ce veade într-ascunsu da-va ție la ară-

21 tare. Și, rugîndu-vă, nu grăiți mult ca
 22 păgîinii, că le pare că întru multă cuvîntarea
 23 lor vor fi auziți. Deci nu vă închipuireți
 24 lor, că știe Tatăl vostru de ceale ce vă
 25 trebuiesc voao, mai nainte decît a ceare voi
 26 de la El. Drept aceea, așa vă rugați voi:
 27 'Tatăl nostru cel den ceriuri, sfințească-să
 28 numele Tău. Vie împărăția Ta, fie voia
 29 Ta, cumu în ceriu, așa și pre pămînt.
 30 Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o
 31 noao astăzi. Și lasă noao datorile noas-
 32 tre, cum lăsăm și noi datornicilor noștri.
 33 Și să nu ne duci pre noi în bîntuială, ce ne
 34 izbăveaște pre noi de cel rău. Că a Ta iaste
 35 împărăția și putearea și slava întru veaci,
 36 amin!' Că, de veți lăsa oamenilor greșale
 37 le lor, lăsa-va și voao Tatăl vostru cel
 38 cerescu. Iară de nu veți lăsa oamenilor
 39 greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa
 40 voao greșalele voastre. Și cînd postiți,
 41 nu vă faceți ca cei fățarnici, posomorîți,
 42 că-ș strică feațele lor, ca să să arate omeni-
 43 lor postind; adevăr zic voao, că-ș iau plata
 44 lor. Iară tu, cînd postești, unge capul tău
 45 și-ți spală fața ta, Ca să nu te arăți
 46 oamenilor că postești, ce Tatălui tău celui
 47 într-ascunsu; și Tatăl tău, Cel ce veade în-
 48 tr-ascunsu, da-va ție la arătare. Nu
 49 adunareți voao comori pre pămînt, unde
 50 moliile și rugina o strică și unde furii o
 51 sapă și o fură. Ce adunați comoară voao
 52 în ceriu, unde nici moliile, nici rugina o
 53 strică, și unde furii nu o sapă, nici o fură.
 54 Că, unde iaste comoara voastră, acolo
 55 iaste și inima voastră. Luminătoriu
 56 trupului iaste ochiul; deci, de va fi ochiul
 57 tău curat, tot trupul tău luminat va fi.
 58 Iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău
 59 va fi întunecat; deci, deaca iaste lumina
 60 carea e întru tine întunearec, dară întunea-
 61 recul cîtu e? Nimeni nu poate sluji la
 62 doi domni; că sau pre unul va urî și pre
 63 altul va îndrăgi, au de unul să va ținea și
 64 pre altul va defăima; nu veți putea sluji lui
 65 Dumnezeu și lui Mamona. Derept aceea
 66 zic voao: Nu grijireți cu sufletul vostru ce
 67 veți mîncă și ce veți bea, nici cu trupul
 68 vostru ce veți îmbrăca; au nu iaste sufletul
 69 mai mult decît hrana și trupul decît veșmin-
 70 tele? Căutați spre pasările ceriului, că
 71 nu samănă, nici seaceră, nici adună în
 72 jicniță; și Tatăl vostru cel den ceriu le
 73 hrăneaște pre eale. Au nu sînteți voi mai
 74 mult osebiți de eale? Dară cine dentru
 75 voi, grijind, poate să adaogă preste vîrsta
 76 lui un cot? Și pentru veșmînt ce vă
 77 grijiți? Socotiți crinii cîmpului cum cresc:
 78 nu ostenesc, nici torcu. Iară zic voao
 79 că nici Solomon, întru toată slava lui,
 80 să îmbrăca ca unul dentr-aceștea.

30 Și, de iarba câmpului, astăzi fiind și mâine
 în cuptoriu aruncându-se, și Dumnezeu așa
 îmbracă, au nu cu mult mai virtos pre voi,
 31 puțin credincioși? Deci nu vă grijireț
 zicînd: 'Ce vom mânca?' sau 'Ce vom bea?'
 32 sau 'Cu ce ne vom îmbrăca?' Că toate
 acestea limbile cer, că știe Tatăl vostru
 den ceriu că vă trebuiesc acestea toate.
 33 Ce ceareț întîiu împărăția lui Dumnezeu
 și dreptatea Lui și toate acestea se vor
 34 adaoge voao. Drept aceea, nu vă gri-
 jireț de mâine, că ziua de mâine griji-va de
 sine; destul e zilei răutatea ei.

CAP VII

1 **N**u judecareț, ca să nu vă judecaț.
 2 Că cu ce judecată veț judeca,
 judeca-vă-veț; și cu ce măsură
 3 măsurat, să va măsură voao. Și
 ce cauți ștercul cel den ochiul
 fratelui tău, iară bîrna care e în ochiul tău
 4 nu o iai aminte? Și cum zici fratelui tău:
 'Lasă să scoț ațapocul den ochiul tău', și
 5 iată bîrna în ochiul tău? Fățarnice,
 scoate întîiu bîrna den ochiul tău, și atuncea
 vei căuta a scoate ațapocul den ochiul frate-
 6 lui tău. Nu dareț sfintele cîinilor, nici
 vârsareț mărgărintarele voastre înaintea
 porcilor, să nu-l calce cumva supt picioarele
 lor și, întorcîndu-se, rumpe-vor pre voi.
 7 Ceareț și se va da voao, căutaț și veț afla,
 8 sunaț și se va deschide voao. Că tot cel
 ce ceare ia, și cel ce cearcă află, și celui
 9 ce bate deschide-i-se-va. Sau cine iaste
 dentru voi om carele, de va ceare feciorul
 10 lui pîne, au da-i-va lui piatră? Și de are
 11 ceare peaște, au șarpe-i va da lui? Deci,
 fiind voi răi, știț dări bune a da fiilor voștri,
 cu cît mai mult Tatăl vostru cel den ceriuri
 12 va da bune celor ce cer de la El! Toate
 dară cîte aț vrea să facă voao oamenii, așa
 și voi faceț lor, că aceasta iaste leagea și
 13 prorocii. Întrați pren poarta cea strîmtă;
 căci largă e poarta, și lată e calea carea duce
 la perire, și mulți sînt carii întră pren ea.
 14 Că strîmtă e poarta și necăjită e calea carea
 duce la viață, și puțini sînt carii află pre ea.
 15 Luați-vă aminte de proroci mincinoși, carii
 vin cătră voi în veșmintele oilor, iară denlă-
 16 untru sînt lupi răpitori. Den rodul lor îi
 veț cunoaște pre ei; au doară vor culeage
 den spini struguri, sau den ciulini smochine?
 17 Așa, tot pomul bun, poame bune face, iară
 18 pomul putred poame reale face. Nu
 poate pomul bun poame reale să facă, nici
 19 pomul rău poame bune să facă. Tot pom-
 ul ce nu face poame bune taie-să și în
 20 foc aruncă-să. Oare den poamele lor îi
 21 veț cunoaște pre ei. Nu tot cine-m
 va zice Mie: 'Doamne, Doamne!', va intra
 întră împărăția ceriurilor, ce cela ce face
 voia Tatălui Mieului cel den ceriuri.

Mulți vor zice Mie în zua aceea: 'Doamne, 22
 Doamne, au n-am prorocit în numele Tău?
 Și cu numele Tău dracii am scos, și cu
 numele Tău multe puteri am făcut?' Și 23
 atunci voi mărturisi lor că 'Niciodată am
 știut pre voi, delungați-vă de la Mine, toț
 carii faceț fărădeleagea!' Deci tot carele 24
 aude cuvintele Meale acestea și le face,
 asămăna-l-voiu pre el omului înțelept, carele
 au zidit casa lui pre piatră. Și pogorî 25
 ploaie, și veniră rîurile și suflară vînturile
 și loviră în casa aceea, și nu căzu, că era
 întemeiată pre piatră. Și tot carele aude 26
 cuvintele Meale acestea și nu le face, asămă-
 na-să-va omului nebun, carele ș-au zidit casa
 lui pre năsip. Și pogorî ploaia și veniră 27
 rîurile și suflară vînturile și să loviră de casa
 aceea și căzu și fu răsipirea ei mare".
 Și fu deaca sfîrși Iisus cuvintele acestea, 28
 să mirară năroadele de învățătura Lui;
 Că era învățînd pre ei ca cum avea puteare, 29
 și nu ca cărturarii.

CAP VIII

1 **S**i pogorîndu-Se El den munte,
 mearseră după El gloate multe.
 2 Și iată bubos, viind să închină
 Lui zicînd: „Doamne, de vei vrea,
 3 poți-mă curăți“. Și tinzînd
 mîna, atinse pre el Iisus zicînd: „Voia Mi-e,
 curățeaste-te“. Și numaidecît i să curăți
 4 lui stricăciunea. Și zise Iisus lui: „Caută
 nemănuși să nu spui, ce pasă de te arată
 preotului și du darul carele au poruncit
 Moisi întră mărturia lor“. Și întrînd 5
 Iisus în Capernaum, să apropie cătră El
 un sutaș, rugînd pre El și grăind: „Doamne, 6
 feciorul meu zace în casă slăbănog, rău
 muncindu-se“. Și zise Iisus lui: „Eu viind 7
 voi vindeca pre el“. Și răspunzînd suta- 8
 șul, zise: „Doamne, nu sînt destoinic să
 întri supt strașina mea, ce numai zi cu
 cuvîntul, și să va vindeca feciorul meu.
 Că și eu sînt om supt biruință, avînd supt 9
 mine slujitori, și zic cestuia: 'Pasă', și
 mearge, și altuia: 'Vino', și vine; și slugii
 meale: 'Fă aceasta', și face“. Iară deaca 10
 auzi Iisus acestea, să miră și zise celor ce
 mergea după El: „Adevăr grăiesc voao, nici
 în israili nu aflaiu atîta credință. Însă vă 11
 zic voao că mulți de la răsărituri și de la
 apusuri vor veni și să vor răpăosa cu
 Avraam și cu Isaac și cu Iacov întră împără-
 12 ția ceriurilor. Iară fiii împărăției să vor
 scoate la întunearecul cel mai den afară;
 acolo va fi plîngere și scrișnirea dinților“.
 Și zise Iisus sutașului: „Pasă și cum ai 13
 crezut fie ție“; și să vindecă feciorul lui
 într-aceal ceas. Și viind Iisus în casa lui 14
 Petr văzu pre soacra lui zăcînd și înfier-
 bîntată. Și o atinse de mîna și lă- 15

să pre ea frigurile și să sculă și slujia Lui.
 16 Iară deaca să făcu sară aduseră Lui îndrăciț
 mulți și scotea duhurile cu cuvîntul și pre
 17 toți bolnavii vindecă, Ca să să împle
 carea e zisă pren Isaia prorocul zicînd:
 „Acesta au luat slăbiciunile noastre și
 18 boalele nostre au purtat“. Și văzînd
 Iisus mulțime multă pregiur Sine, porunci
 19 să treacă decindea. Și apropiindu-se un
 cărturariu, zise Lui: „Învățătoriu, mearge-
 20 voiu după Tine oriunde vei merge“. Și
 zise lui Iisus: „Vulpile vizunii au, și pasările
 ceriului lăcașuri, iară Fiiul Omenesc n-are
 21 unde să-Ș pleace capul“. Iară altul den
 ucenicii Lui zise Lui: „Doamne, lasă-mă mai
 nainte să merg să îngrop pre tată-mieu“.
 22 Iară Iisus zise Lui: „Vino după Mine și lasă
 23 pre morți să îngroape morții lor“. Și
 întrînd El în corabie mearseră după El
 24 ucenicii Lui. Și iată, cutremur mare fu
 în mare, cît să mai acoperia corabia de
 25 valuri; iară El dormia. Și apropiindu-se
 ucenicii Lui, deșteptară pre El, zicînd:
 26 „Doamne, mîntuiaște-ne, că perim“. Și
 zise lor Iisus: „Ce sînteți fricoș, puțin cre-
 dincioși?“ Atuncea sculîndu-Se, certă
 27 vînturile și marea și fu liniște mare. Iară
 oamenii să mirară, zicînd: „În ce chip iaste
 Acesta, că și vînturile și marea ascultă pre
 28 El?“ Și deacă viind El de ceaea parte la
 locul gherghesineanilor, timpinară pre El
 doi îndrăciți ieșind dentru morminte, foarte
 29 răi, cît nu putea nimeni treace pre aceaea
 cale. Și iată, strigară grăind: „Ce e noao
 și Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnedzău, venit-ai
 aciea mai nainte de vreme să ne chinuiești
 30 pre noi?“ Și era departe de ei o turmă
 31 mare de porci, de păștea. Iară dracii ruga
 pre El grăind: „De ne vei scoate pre noi,
 poruncește noao să meargem în turma cea
 32 de porci“. Și zise lor: „Meargeți“; iară ei,
 deaca ieșiră, mearseră în turma de porci și
 iată, să porni toată turma porcilor asupra
 33 rîpei în mare și muriră în apă. Iară
 păstorii fugiră și venind în cetate spuseră
 34 toate, și ceale ale îndrăciților. Și iată,
 tot orașul ieși întru timpinarea lui Iisus și,
 văzîndu-L pre El, rugară-L ca să Să mute
 den hotarale lor.

CAP IX

1 i întrînd în corabie, au trecut și au
 2 venit într-a Lui cetate. Și iată,
 aduseră Lui un slăbănog pus pre
 pat; și văzînd Iisus credința lor,
 zise slăbănogului: „Aibi nădeajde,
 3 fiiule, iartă-ți-se păcatele tale“. Și iată,
 unii den cărturari ziseră întru eiș: „Acesta
 4 blastemă“. Și, știînd Iisus cugetele lor,
 zise: „Pentru ce voi cugetați rău întru
 5 inimile voastre? Pentru căce e mai
 lesne a zice? ‘Iartă-ți-se ție păcatele tale’,
 sau a zice: ‘Scoală

și îmblă?’ Ce ca să știți că puteare are 6
 Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
 (atunci zise slăbănogului): „Sculîndu-te,
 ridică-ți patul și te du acasă-ți“. Și 7
 sculîndu-se, mearse la casa lui. Iară 8
 deaca văzură mulțimea, să mirară și
 slăvia pre Dumnezău, carele au dat puteare
 ca aceaea oamenilor. Și trecînd Iisus de 9
 acolea, văzu un om șazănd la o vamă,
 Mattheiu chemîndu-l, și zise lui: „Vino după
 Mine“; și să sculă de mearse după El. Și 10
 fu El șazănd în casă și iată, mulți vameși și
 păcătoș veniră de șazură cu Iisus și cu
 ucenicii Lui. Și văzînd fariseii, ziseră 11
 ucenicilor Lui: „Derept ce cu vameșii și cu
 păcătoșii mîncă învățătoriu vostru?“
 Iară Iisus, auzînd, zise lor: „Nu trebuie 12
 sănătoșilor doftor, ce bolnavilor. Ce
 13 mergînd învățați ce iaste: ‘Milă voiu, și nu
 jîrtvă’; că n-am venit să chem pre cei direpți,
 ce pre păcătoși, la pocanie“. Atunci 14
 veniră cătră El ucenicii lui Ioan zicînd:
 „Derpt ce noi și fariseii postim mult, iară
 ucenicii Tăi nu postesc?“ Și zise lor 15
 Iisus: „Au pot fiii nuntei jăli pînă iaste
 cu ei generele? Ce vor veni zilele cînd să va
 lua de la ei generele, și atunci vor posti.
 Deci nimeni nu va cîrpi veșmîntul vechiu cu 16
 peatec nou, că scoate plinirea lui de cătră
 haină și mai rea spărtură să face. Nici 17
 bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, să
 sparg foi și vinul să varsă și foi pier; ce
 bagă vinul nou în foi noi și amîndoi să țin“.
 Aceastea grăind El lor, iată un boiaru 18
 venind să închină Lui, zicînd că: „Fata mea
 acum muri; ce viind pune mîna Ta pre ea și
 va învia“. Și sculîndu-Se Iisus, mearse 19
 după el și ucenicii Lui. (Și iată o muiare,
 20 cării-i cura sînge de 12 ani, apropiindu-se
 den dos, să atinse de poalele veșmîntului
 Lui. Că zicea întru sine: „Macară numai 21
 de m-aș atinge de veșmîntul Lui, mă voiu
 mîntui“. Iară Iisus, întorcîndu-Se și 22
 văzîndu-o, zise: „Încreade-te, fată, credința
 ta te va mîntui pre tine“; și să mîntui
 muiarea den ceasul acela). Și deaca veni 23
 Iisus în casa boiariului și văzînd fluierașii
 și nărodul gîlcevînd, Zise lor: „Dați-vă în 24
 laturi că n-au murit fata, ce doarme“; și-ș
 rîdea de El. Iară deaca să scoase afară năro- 25
 dul, întrînd, o au apucat de mîna și să sculă
 fetișoara. Și ieși veastea aceasta preste 26
 tot pămîntul acela. Și trecînd de acolo 27
 Iisus, mearseră după El doi orbi strigînd și
 grăind: „Miluiaște-ne pre noi, Fiiul lui David“.
 Iară deaca veni în casă, să apropiară cătră 28
 El orbii și zise lor Iisus: „Creadeț că poci
 face aceasta?“ Ziseră Lui: „Așa, Doamne“.
 Atuncea atinse ochii lor zicînd: „După 29
 credința voastră fie voao“. Și să 30

deșchiseră ochii lor și certă Iisus pre ei, zi-
 31 cînd: „Căutați nimeni să nu știe”. Iară
 ei, deaca ieșiră, vestiră pre El preste tot pă-
 32 mîntul acela. Și ieșind ei, iată, aduseră
 33 Lui un om mut și îndrăcit. Și scoțîndu-
 se dracul, grăi mutul și să mirară mulțimea,
 zicînd că niciodată nu s-au arătat așa întru
 34 Israil. Iară fariseii zicea: „Cu stăpînul
 35 dracilor scoate dracii”. Și încungiura
 Iisus pren toate orașale și satele, învățînd
 în adunările lor și propoveduind Evanghelia
 împărăției și vindecînd toată boala și toată
 36 slăbiciunea întru oameni. Iară deaca văzu
 năroadele, I să făcu milă de eale, că era
 leșinați și părăsiți ca niște oice n-aupăstoriu.
 37 Atunci zise ucenicilor Lui: „Iată, săcerătura
 38 e multă, iară lucrători-s puțini. Ce vă
 rugați Domnului secerăturii, ca să scoață
 lucrătorii la secerătura Sa”.

CAP X

1 **S**i chemînd Iisus pre cei 12 ucenici
 ai Săi, deade lor puteare spre duhu-
 rile necurate, ca să le scoață pre eale
 și să vindece toată boala și toată
 2 neputința. Iară celor 12 apostoli
 numele lor aceastea-s: întîiu Simon, carele
 să zice Petăr, și Andreiu, fratele lui; Iacov
 3 al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui; Filip
 și Vartholomeiu, Thoma și Mattheiu vameșul;
 Iacov al lui Alfeu și Leveu, cel ce s-au pore-
 4 clit Thadeu; Simon Cananitul și Iuda Isca-
 5 riotul, carele și vîndu pre El. Pre acești
 12 îi trimise Iisus poruncindu-le lor zicînd:
 „În calea păgînilor să nu meargeți și în
 6 cetatea samarineanilor nu intrați. Ce vă
 duceți mai vîrtos cătră oile ceale perite ale
 7 casei lui Israil. Și mergînd, propovăduiți
 zicînd că s-au apropiat împărăția ceriurilor.
 8 Pre bolnavi vindecați, pre gubavi curățiți,
 pre morți înviați, pre draci îi scoateți; în dar
 9 aț luat, în dar dați. Să nu cîștigați aur,
 nici argint, nici aramă în brînele voastre.
 10 Nici traistă pre cale, nici doao veșminte,
 nici încălțăminte, nici toiag, că vreadnic
 11 iaste lucrătoriu de hrana lui. Ori în ce
 cetate au sat veți întra, cercetați cine iaste
 într-însa harnic, și acolo mîneți pînă veți
 12 ieși. Deci, întrînd în casă, urați bine ei.
 13 Și de va fi casa destoinică, vie pacea voastră
 spre ea, iară de nu va fi destoinică, pacea
 14 voastră cătră voi să va întoarce. Și cine
 nu va priimi pre voi, nici va asculta cuvintele
 voastre, ieșind den casă au den orașul acela,
 scuturați prahul picioarelor voastre.
 15 Adevăr grăiescu voao, mai iușor va fi
 pămîntul Sodomului și Gomorului în
 16 ziua judecării decît orașul acela. Iată,
 Eu trimițu pre voi ca oile în mijlocul
 lupilor; deci fiți înțelepți ca șerpui și
 17 întregi ca porumbii. Și feriți-vă de oa-

meni, că vor da pre voi la adunări și în
 săboarele lor vor bate pre voi. Și la 18
 domni și la împărați duș veți fi pentru Mine,
 întru mărturie lor și limbilor. Iară cînd 19
 vă vor da pre voi, nu vă grijireți cum și ce
 veți grăi, că să va da voao într-acela ceas ce
 veți grăi. Că nu veți fi voi grăind, ce 20
 Duhul Tatălui vostru cel ce grăiaște întru
 voi. Da-va frate pre frate spre moarte, și 21
 tată pre fiu, și să vor scula feciorii preste
 părinți și-i vor omori pre ei. Și veți fi 22
 urîți de toți pentru Numele Mieu; iară cela
 ce va răbda pînă în sfîrșit, acela să va spăși.
 Iară cînd vă vor goni pre voi den cetatea 23
 aceasta, fugiți la ceaealaltă, că adevăr gră-
 iesc voao, nu veți firși cetățile lui Israil
 pînă va veni Fiiul Omenescu. Nu iaste 24
 ucenicul mai mare decît învățătoriu, nici
 slugă decît domnul lui. Destul e uceni- 25
 cului ca să să facă ca dascalul lui, și sluga
 ca domnu său; deaca chemară pre stăpînul
 casii Veelvavul, cu cît mai vîrtos pre casnicii
 lui? Deci nu vă teamereți de ei, că 26
 nemică nu iaste acoperit ca să nu să desco-
 27 pere și ascunsu care nu să va cunoaște. Care
 vă zice voao întru întunearec spuneți la
 lumină, și ce auziți la ureache propoveduiți
 pren case. Și nu vă teamereți de ceia ce 28
 omoară trupul, iară sufletul nu-l pot omori;
 ce vă teameti mai vîrtos de cela ce poate
 29 piarde sufletul și trupul în gheena. Au nu
 doao păsăreale să vînd într-un asarion? Și
 una de eale nu va cădea pre pămînt, fără
 Părintele vostru. Iară și perii capului 30
 vostru încă-s numărați toți. Dirept
 31 aceea nu vă teamereți, că decît multe
 păsăreale sînteți voi osăbiți. Decii tot 32
 carele va mărturisi pre Mine înaintea oame-
 nilor, mărturisi-voiu și Eu întru el înaintea
 Tatălui Mieu celui den ceriuri. Și carele 33
 să va lepăda de Mine înaintea oamenilor,
 lepăda-Mă-voiu și Eu de el înaintea Tatălui
 Mieu celui den ceriuri. Să nu vă pare că 34
 am venit să puiu pace pre pămînt; n-am
 venit să puiu pace, ce sabie. Că am venit 35
 să osăbescu omul asupra tatălui său, și pre
 fată asupra mîne-sa, și nor asupra soacră-sa.
 Și pizmașii omului — cei de casa lui. 36
 Cela ce iubeaște tatăl, sau muma, mai 37
 vîrtos decît pre Mine, nu e destoinic Mie; și
 cine va iubi feciorul sau fata mai vîrtos decît
 pre Mine, nu-i destoinic de Mine. Și cine 38
 nu va lua crucea sa și să vie după Mine, nu
 iaste destoinic de Mine. Cela ce au aflat 39
 sufletul lui piarde-l-va pre el, și cela ce-ș va
 piarde sufletul lui pentru Mine, afla-va pre
 el. Cine priimeaște pre voi, pre Mine prii- 40
 meaște; și cela ce priimeaște pre Mine,
 priimeaște pre Cela ce M-au trimes pre
 Mine. Cela ce prii- 41

meaște prorocul, în numele prorocului, plata prorocului va lua; și cea ce priimește pre dreptul, în numele dreptului, plata dreptului va lua. Și cine va da băutură unuia den cești mai mici, numai un păhar de apă reace, în nume de ucenicu, adevăr grăiesc voao nu va piarde plata lui“.

CAP XI

1 **S**i fu deaca săvârși Iisus poruncind celor doisprăzece ucenici ai Lui, trecu de acolo, ca să învețe și să propoveduiască pren orașile lor.

2 Iară Ioan auzînd, den prinsoare, faptele lui Hristos, trimițînd doiden ucenicii

3 lui, Zise Lui: „Tu ești Cea ce va să vie,

4 au pre altul vom aștepta?“ Și răspunzînd Iisus, zise lor: „Meargeți de spuneți

5 lui Ioan ceale ce auziți și vedeți: Orbii văd și șchiopii îmblă, stricații să curățescu, surzii aud, morții să scoală și săracilor bine

6 să vesteaste. Și fericit iaste cea ce nu

7 să va sminti în Mine“. Și ducîndu-se aceștea, începu Iisus a grăi mulțimei de

8 Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Trestie carea să clăteaste de vînt? Iară la ce ați ieșit să vedeți? Om întru veșminte moi îmbrăcat? Iată, ceia ce poartă veșminte moi în casele

9 împărăților sînt. Și ce ați ieșit să vedeți? Proroc? Adevăr grăiesc voao, și mai mult decît proroc. Că acesta iaste de carele

10 s-au scris: ‘Iată, Eu trimiț îngerul Mieu înaintea feații Tale, carele va găti calea Ta înaintea Ta’. Adevăr grăiesc voao, nu s-au

11 sculat den născuți den muieri mai mare de Ioan Botezătoriu; iară cel mai mic întru împărăția ceriului mai mare e decît el.

12 Iară den zilele lui Ioan Botezătoriu pînă acum, împărăția ceriurilor sileaste-să, și nevoitorii apucă pre ea. Că toți prorocii

13 și leagea pînă la Ioan prorociră. Și, de veți vrea să priimiți, acesta e Ilie, carele va

14 să vie. Cea ce are urechi de auzirea să auză. Dară cui voiu închipui ruda

15 aceasta? Asemene iaste copiilor, cărora șăd în tîrguri și strigă pre soțiile lor și zic:

16 ‘Fluierat-am voao, și n-ați jucat; plîns-am voao, și n-ați tînguit’. Că veni Ioan, nici mîncînd, nici bînd, și zic că are drac.

17 Veni Fiiul Omenesc, mîncînd și bînd, și zic: ‘Iată om mîncătoriu și de vin băutoriu, priaten vameșilor și păcătoșilor!’ Și să

18 îndireaptă înțeleptia de la fiii ei“. Atuncea începu Iisus a defăima orașele întru carele era făcute ceale mai multe puterile Lui, căci

19 nu să pocăiră: „Vai ție, Horazin, vai ție, Vithsaidan, că de ară fi fost în Tir și în Sidon puterile carele fură întru voi, de mult

20 cu sac și cu cenușă s-ară fi pocăit. Înșă zic voao: Tirului și Sidonu-

lui mai lesne va fi în ziua judecăției decît voao. Și tu, Capernaum, ceaea ce te-ai

23 înălțat pînă la ceriu, pînă în iad te vei pogori; că de ară fi fost în Sodom puterile carele fură făcute întru tine, fire-ar rămas pînă în ziua de astăzi. Înșă grăiesc voao

24 că pămîntului Sodomului mai lesne va fi în ziua judecății decît ție“. Întru aceea

25 vreamă răspunzînd Iisus zise: „Mărturisescu-Mă Ție, Părinte, Domnul ceriului și al pămîntului, că ai ascuns aceastea de înțelepți și de înțelegători și le-ai arătat pruncilor. Așa, Părinte, că așa fu bună

26 vreamă înaintea Ta! Toate sînt Mie date

27 de la Tatăl Mieu și nimene nu cunoaște pre Fiiul, numai Tatăl; nici pre Tatăl cunoaște cineva, fără numai Fiiul, și cui va Fiiul să

28 i-L arate. Veniți cătră Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu voiu odihni pre voi. Luați jugul Mieu asupra voastră și

29 vă învățați de Mine că blînd sînt și smerit cu inima și veți afla răpaos sufletelor voastre. Că e jugul Mieu bun și sarcina Mea iușoară

30 iaste“.

CAP XII

1 **I**ntr-aceaea vreamă mearse Iisus sîmbătă pren sămănături, iară ucenicii Lui flămînziră și începură a zmulge spice și a mîncă. Iară

2 fariseii, văzînd, ziseră Lui: „Iată, ucenicii Tăi fac carea nu se cade a face sîmbăta“. Iară El zise lor: „Au n-ați

3 cetit ce au făcut David cînd au flămînzit el și carii era cu el? Cum întră în casa lui

4 Dumnezău și pîinile ceale ale aducerii înainte le mîncă, carele nu i să cădea să le mîncă, nici celora ce era cu el, fără numa preoților? Sau n-ați cetit în leage că în

5 sîmbete preoții în besearcă sîmbăta spurcă, și nevinovați sînt? Iară zic voao că mai

6 mare de besearca iaste aciea. Și de ați ști ce iaste: ‘Milă voiesc, și nu jîrtă’, n-ați

7 vinui pre cei nevinovați. Că Domnul iaste și al sîmbetii Fiiul Omenesc“. Și

8 ieșînd de acolo, veni la adunarea lor. Și

9 iată, un om era avînd mîna uscată; și întrebă pre El zicînd: „Oare cade-se în sîmbăta a vindeca?“, ca să-L hulească pre El.

10 Iară El zise lor: „Cine iaste întru voi om carele va avea oaie și, de va cădea aceasta sîmbăta în groapă, au nu o va apuca și o va scoate? Deci, cu cît iaste omul mai osebit

11 decît oaia? Derept aceaea cade-se în sîmbete a face bine“. Atuncea grăi omului: „Tinde mîna ta“; și o tinse, și să făcu sănătoasă ca și ceaealaltă. Iară fariseii,

12 deaca ieșiră, făcură asupra Lui sfat, ca pre El să-L piarză. Iară Iisus, conoscînd, Să duse de acolo; și după El mearseră

13 noroade multe și vindecă pre ei pre toți. Și-i certă pre ei

14

15

16

- 17 ca să nu-L facă pre El vădit. Ca să să împle
ceaea ce s-au grăit pren Isaia prorocul zicînd:
- 18 „Iată, Fiiul Mieu, Care am ales, iubitul
Mieu, în Carele binevru sufletul mieu,
pune-voiu Duhul Mieu preste El și va vestui
19 limbilor judecată. Nu va prici, nici va
striga, nici va auzi cineva în ulițe glasul Lui.
20 Trestia zdrobită nu va frînge și inul ce
fumeză nu va stinge, pînă cînd va scoate
21 judecata la biruință. Și întru numele
22 Lui limbile vor nădejdui“. Atuncea s-au
adus Lui un drăcit, orb și mut; și vindecă
pre el, cît cel orb și mut și grăia și vedea.
- 23 Și să mirară năroadele toate și zicea: „Au
24 nu e doară acesta Fiiu lui David?“ Iară
fariseii, auzind, ziseră: „Acesta nu scoate
dracii, ce numai cu Velzevul, domnul draci-
25 lor“. Iară Iisus, știind cugetele lor, zise
lor: „Toată împărăția împărățindu-se întru
sine, pustiaște-se; și toată cetatea au casa,
26 împărțindu-se întru sine, nu va sta. Și
de va scoate satana pre satană, întru sine să
împărți; dară cum va sta împărăția lui?
27 Și de scoțu Eu întru Velzevul dracii,
feciorii voștri cu cine vor scoate? Derept
28 aceaea ei vor fi judecătorii voștri. Iară
de scoțu Eu cu Duhul lui Dumnezău dracii,
ajuns-au dară preste voi împărăția lui
29 Dumnezău. Sau cum poate cineva a intra
în casa celui tare și vasele lui să-i jăhuiască,
de nu va lega întîiu pre cel tare și atunce îi
30 va jăhui casa lui? Cela ce nu iaste cu
Mine, asupra Mea iaste și cine nu strînge cu
31 Mine, răsipeaște. Dirept aceasta grăiesc
voao: Tot păcatul și hula ierta-să-va oamenii-
32 ierta oamenilor. Și cine va zice cuvînt
asupra Fiiului Omenesc ierta-să-va lui, iară
cela ce ar zice spre Duhul Sfînt nu se va ierta
lui nici într-acest veac, nici în cel viitoriu.
- 33 Au faceț pomul bun și poamele lui bune,
sau faceț pomul putred și poamele lui
putrede; că den roadă să cunoaște pomul.
34 Puii năpîrcelor, cum puteți a grăi bine, răi
fiind? Pentru că den prisosirea inimii gura
35 grăiaște. Omul bun den comoara bună a
inimii scoate ceale bune, și omul rău, den
36 comoară rea, scoate reale. Iară grăiesc
voao că tot cuvîntul deșărt carele vor grăi
oamenii, da-vor de el samă la ziua judecării.
37 Că den cuvintele tale te vei îndirepta și den
cuvintele tale te vei judeca“. Atuncea
răspunseră unii den cărturari și farisei
38 zicînd: „Învățătoriule, vom de la Tine să
vedem sămn“. Iară El răspunse, zise
39 lor: „Neamul rău și preacurvariu sămn
ceare și sămn nu să va da lui, numai
40 sămnul lui Iona prorocul. Că, cum au
fost Iona în pîntecele chitului trei zile și 3
nopti, așa va fi și Fiiul Omenesc întru ini-

ma pămîntului 3 zile și 3 nopti. Bărbați 41
niveiteani scula-să-vor la judecată cu ruda
aceasta și vor judeca pre ea, căci s-au pocăit
de propovedania lui Iona; și iată, mai
mult decît Iona aici. Împărăteasa de la 42
amiazăzi să va scula la judecată cu ruda
aceasta și o va judeca pre ea, că au venit de
la margi[ni]le pămîntului să auză înțelepția
lui Solomon; și iată, mai mult decît Solo- 43
mon aciea. Iară cînd duhul cel necurat
va ieși den om, treace pren locuri seci,
căutînd răpaos, și nu află. Atunci zice: 44
‘Întoarce-mă voiu la casa mea de unde am
ieșit’; și viind află-o zăbovind, măturată și
înfrumusețată. Atunci merge și ia cu 45
sine alte șapte duhuri, mai reale decît el; și
întrînd lăcuiesc acolea și să fac mai reale
omului aceluia ceale de apoi decît ceale
dentîiu; așa va fi și aceștii rude reale“. 46
Și încă grăind El cătră gloate, iată, muma și
frații Lui sta afară, pohtind să grăiască Lui.
Zise oarecine Lui: „Iată, maica Ta și frații 47
Tăi afară stau căutînd să grăiască Ție“.
Iară El răspunzînd zise cătră cela ce-i 48
zisease Lui: „Carea e muma Mea? Și carii
sînt frații Miei?“ Și tinzînd mîna Lui 49
spre ucenicii Săi, zise: „Iată muma Mea și
frații Miei! Că cela ce va face voia 50
Tatălui Mieu celui den ceriuri, acela Mie
frate și sor și mumă Îm iaste“.

CAP XIII

i în ziua aceaea, ieșind Iisus den 1
casă, ședea lîngă mare. Și să 2
adunară mulțime multă cătră
Dînsul, cîtu-i fu Lui a intra în
corabie să șază; și toată gloata
sta pre țărmure. Și grăi lor multe în 3
pilde, zicînd: „Iată, ieși sămănătoriu să
samene. Și sămănînd el, unele căzură 4
lîngă cale și veniră pasărilor și le mîncară
pre eale. Iară altele căzură pre pietriș, 5
unde nu avea pămînt mult și numai cît
răsărîră, pentru că nu avea de pămînt
adîncare. Deci răsărînd soarele, să pălră 6
și, pentru căci nu avea rădăcină, să ușcară.
Altele căzură pre spini și crescură spinii și 7
le înecară pre eale. Iară altele căzură în
pămînt bun și da rod, una o sută, alta șase- 8
zeci, iară alta treizeci. Cela ce are urechi
de auzirea să auză“. Și apropiindu-să 9
ucenicii, zisără Lui: „Căci grăiești lor în
pilde?“ Iară El răspunzînd, zise lor că 11
„Voao s-au dat a ști tainele împărăției
ceriurilor, iară acelora nu s-au dat. (Că 12
ceala ce are da-să-va lui și să va prisosi, iară
cel ce n-are, și ce are să va lua de la el).
Dirept aceaea în pilde grăiescu lor, cavăzînd 13
nu vădu, și auzind nu aud, nici să pricep.
Și să împle preste ei prorocia Isaiei, 14
carea zice: ‘Cu auzul veți auzi și nu veți

15 înțelege și căutînd veți căuta și nu veți vedea. Pentru că s-au îngrășat inima norodului acestuia și cu urechile greu au auzit și ochii lor au clipit, ca nu cîndva să văză cu ochii și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă și voi vindeca pre ei". Iară ochii voștri fericiți-s că văd și urechile voastre că aud.

16 Că adevăr grăiesc voao că mulți proroci și direpți au poftit să văză ce vedeți, și n-au văzut, și să auză ceale ce auziți, și n-au auzit. Voi dară auziți pilda sămănătorului. Tot cel ce aude Cuvîntul Împărăției și nu înțelege, vine hicleanul și apucă ce e sămănat întru inima lui; aceasta e cea ce lîngă cale s-au sămănat.

20 Iară cea ce s-au sămănat pre pietrișu, aceasta iaste carele aude Cuvîntul și numai cît cu dragoste priimește pre el. Și nu are rădăcină întru sine, ce după vreamă și, făcîndu-să strînsoare au gonire pentru Cuvînt, numaidecît să smintească.

22 Iaru cea ce-i sămănată în spini, acesta iaste carele aude Cuvîntul, și grija veacului acestuia și înșălăciunea bogăției sugrumă Cuvîntul și fără de rod să face. Iară cea ce pre pămîntul cel bun s-au sămănat, acesta iaste carele aude Cuvîntul și înțelege, carele aduce rod și face unul o sută, altul șasezeci, altul treizeci". Altă pildă puse lor înainte zicînd: „Asemănă-se împărăția ceriurilor omului celui ce sămăna sămînță bună în țarina lui. Și dormind oamenii, veni pizmașul lui și sămăna între grîu neghini și să duse. Iară cînd răsări iarba și rod făcu, atunci să arătară și neghinile.

27 Viind slugile stăpînului casei, zisără lui: 'Doamne, au n-ai sămănat sămînță bună în țarina ta? Dară de unde are neghinile?' Iară el zisă lor: 'Un om pizmașu au făcut aceasta'. Și zisără lui slugile: 'Dară vrea-vei să mergem să le plevim?' El zise: 'Ba, să nu cumva, zmulgînd neghinile, să zmulgeți împreună cu eale și grîul. Lăsați să crească amîndoao pînă la secerat și la vreamă secerîșului voi zice secerătorilor: Culeageți întii neghinile și legați pre eale în snopi, ca să arză eale, iară grîul strîngeți în jicnița mea". Altă pildă puse lor înainte, zicînd: „Asămănată iaste împărăția ceriurilor grăunțului de muștariu, carele luîndu-l omul l-au sămănat în țarina lui; Care iaste mai mic de toate sămînțele, iară deaca creaste, mai mare e de toate legumile, și să face copaciu, cît vin pasările ceriului și sălășluiescu în ramurile lui". Altă pildă grăi lor: „Asămănată iaste împărăția ceriurilor aluatului, care luîndu-l muiarea îl ascunse în făină de trei măsuri, pînă s-au dos-

pit tot". Aceastea toate grăi Iisus în pilde noroadelor și fără pildă nemică nu grăia lor; Ca să să împlă ce e zis pren prorocul zicînd: „Deșchide-voiu în pilde rostul Mieu și voi arăta ascunse de începutul lumii". Atuncea lăsînd mulțimea, veni Iisus în casă și să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind: „Spune noao pilda neghinelor țarinii". Iară El răspunzînd, zise lor: „Cela ce sămăna sămînța bună iaste Fiiul Omenesc. Iară țarina iaste lumea; și sămînța cea bună, aceștea sînt fiii împărăției; iară neghinile sînt fiii hicleanului. Iară vrăjmașul cela ce au sămănat pre eale iaste diavolul; iară secerătura sfîrșenia veacului iaste; iară secerătorii îngerii sînt. Deci, cum să adună neghinile și să ard cu foc, așa va fi la sfîrșenia veacului acestuia. Trimite-va Fiiul Omenesc pre îngerii Lui și vor culeage dentru împărăția Lui toate smintealele și pre ceia carii fac fărădelegea. Și-i vor arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul și scîrșnirea dinților. Atunci direpții vor străluci ca soarele întru împărăția Părintelui lor; cine are urechi de auzirea să auză. Iarăș aseamene iaste împărăția ceriurilor cu comoară ascunsă în țarină care, aflîndu-o omul, o ascunse și de bucuria ei merge și toate cîte are vinde și cumpără pămîntul acela. Iară aseamenea iaste împărăția ceriurilor cu omul neguțătoriu, carele caută mărgăritariuri bune; Carele aflînd un mărgăritariu de mult preț, mergînd, vîndu tot ce avea și-l cumpără. Iarăș aseamenea iaste împărăția ceriurilor cu năvodul aruncat în mare, și de tot fealiul au adunat; Carele, deaca să împlu, suindu-l pe țarmuri și șazînd, aleaseră ceale bune în vase, iară ceale putrede lepădară afară. Așa va fi la sfîrșenia veacului, ieși-vor îngerii și vor despărți pre cei răi den mijlocul direpților. Și-i vor arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul și scîrșnirea dinților". Zise Iisus lor: „Înțelegeți aceastea toate?" Grăiră Lui: „Așa Doamne!" Iară El zise lor: „Dirept aceasta tot cărturariul știutoriu întru împărăția ceriurilor aseamene iaste cu omul stăpîn al casei carele scoate den comoara sa noao și vechi". Și fu cînd sfîrși Iisus pildele aceastea, trecu de acolea. Și venind la moșia Sa învăța pre ei în adunarea lor cît să mira ei și grăia: „De unde e Acestuia această înțelepție și puterile? Au nu e Acesta feciorul teslariului? Au nu să cheamă muma Lui Maria? Și frații Lui, Iacov și Iosie și Simon și Iuda? Și surorile Lui au nu-s toate cătră noi? Dară de unde sînt aceastea toate Lui?" Și să

smintia întru El; iară Iisus zise lor: „Nu iaste proroc necinstit, fără numai în moșia Lui și în casa Lui“. Și nu făcu acolo puteri multe pentru necredința lor.

CAP XIV

1 **I**ntru aceea vreamă auzi Irod, al
2 patrulea biruitoriu, veastea lui Iisus. Și zise slugilor sale:
3 „Acesta iaste Ioan Botezătoriu, acesta au învis den morți și drept
4 aceasta puterile lucrează întru el“. Pentru că Irod, prinzînd pre Ioan, l-au legat pre el și l-au pus în temniță, pentru Irodiada, muierea lui Filip, fratelui său. Că zicea Ioan lui: „Nu ți să cade să o aibi pre ea“. Și vrînd să ucigă pre el, să temu de gloată, căci ca un proroc îl avea pre el. Și nașteri făcîndu-se lui Irod, jucă fata Irodiadei înainte-le și plăcu lui Irod. Deci cu jurămînt să mărturisi ei să-i dea orice ară ceare. Iară ea, fiind învățată de mumă-sa, zise: „Dă-mi cicea în tipsie capul lui Ioan Botezătoriu“. Și să întrestă împăratul, iară pentru jurămînturi și pentru cei ce ședea cu el, porunci să să dea. Și trimi-
11 țînd tăie capul lui Ioan în temniță. Și să aduse capul lui în blid și să deade featei și-l duse mîne-sa. Și apropiindu-se ucenicii lui, luară trupul lui și-l îngropară și venind spuseră lui Iisus. Și deaca auzi Iisus, să duse de acolo într-un vas în loc pustiu, sîngur; și auzind gloatele, mearseră
14 după El pedestri den orașe. Și ieșînd Iisus, văzu gloată multă și I să făcu milă de ei și vindecă bolnavii lor. Și fiind sara, să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăînd: „Pustiū iaste locul și acum vreamă treace, slobozi năroadele, ca să meargă pren sate să-ș cumpere lor bucate“. Iară Iisus zise lor: „Nu trebuie să să ducă, dați voi lor să mănînce“. Iară ei ziseră lui: „Nu avem aicea fără numai 5 pîini și doi pești“. El zise: „Aduceți Mie acealea încoace“. Și poruncînd năroadelor să șază pre pajiște, luînd ceale 5 pîini și cei doi pești, căutînd la ceriu, binecuvîntă și frîngînd deade ucenicilor pîinile, iară ucenicii năroadelor. Și mîncară toți și să săturară și strînseră prisoseala fărămiturilor 12 coșnițe pline.
21 Iară cei ce mîncară era bărbați ca la 5000,
22 fără muieri și copii. Și îndată îndemnă Iisus pre ucenicii săi să între în corabie și să treacă înainte de El, de ceaea parte, pînă va slobozi năroadele. Și deaca slobozi mulțimea, Să sui în munte sîngur, să să roage, deci fiind sară, era însuș acolo.
24 Iară corabia era pre la mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că le era vîntul împotrivă. Iară

în a patra strajă de noapte, mearse Iisus cătră dînșii îmblînd pre mare. Și văzînd
26 pre El ucenicii îmblînd pre mare, să spăreară zicînd că iaste nălucă și de frică strigară. Și numaidecît grăi lor Iisus zicînd: „Îndrăz-
27 niți, că Eu sînt, nu vă teameți“. Și
28 răspunzînd Petăr zise Lui: „Doamne, de ești Tu, poruncește-mi să viu cătră Tine pre apă“. Iară El zise: „Vino“. Și pogorîndu-
29 se den corabie Petăr, au umblat pre apă, să vie cătră Iisus. Și văzînd vîntul tare să
30 spămîntă și, începînd a să afunda, strigă zicînd: „Doamne, mîntuiește-mă“. Și
31 numai cît Iisus tinzînd mîna, apucă pre el și grăi lui: „Puțin credincioase, la ce te
32 îndoiș?“ Și întrînd ei în corabie, încetă
33 vîntul. Iară cei den corabie viînd să închinară Lui, zicînd: „Adevărat Fiiul lui Dumnezău ești“. Și deaca trecînd, veniră
34 în pămîntul Ghenisarethului. Și deaca
35 conoscură oamenii acelu loc, trimiseră întru tot împrejurul acela și aduseră cătră
36 El toți bolnavii. Și ruga pre El ca numai să să atingă de poala veșmîntului Lui; și cîți să atinseră să mîntuiră.

CAP XV

1 **A**tunci veniră cătră Iisus cei den Ierusalim, cărturarii și fariseii,
2 zicînd: „Pentru ce ucenicii Tăi calcă rînduiala bătrînilor, că nu-ș spală mîinile lor cînd mănîncă
3 pîine?“ Iară El răspunzînd, zise lor: „Dară voi căci călcaț porunca lui Dumnezău pentru rînduiala voastră? Că
4 Dumnezău au poruncit grăînd: ‘Cinsteaște pre tată-tău și pre mumă-ta’ și: ‘Cela ce grăiaște de rău pre tată sau pre mumă cu moarte să moară’. Iară voi ziceț: ‘Cela
5 ce ar zice tătîne-său sau mîne-sa: ‘Darul care te vei folosi de la mine’, ‘Și nu va
6 cinsti pre tată-său sau pre mumă-sa’. Și n-aț plînit porunca lui Dumnezău, pentru rînduiala voastră. Fățarnicilor, bine au
7 prorocit de voi Isaia zicînd: ‘Apropie-să de Mine oamenii aceștea cu gurile lor și cu
8 buzele Mă cinstesc, iară inima lor departe e de Mine. Ce în deșărt Mă cinstesc învățînd învățături, porunci omenești’. Și
9 chemînd norodul zise lor: „Auziț și înțelegeț. Nu ce întră în gură spurcă pre
10 om, ce ce iase den gură, aceea spurcă omul“. Atuncea apropiindu-se ucenicii
11 Lui, ziseră Lui: „Știi că fariseii, auzînd cuvîntul, să zmîntiră?“ Iară El răspun-
12 zînd zise: „Toată răsădirea carea n-au sădit Tatăl Mieu cel ceresc dezrădăcina-se-va. Lăsați pre ei, povățuitori orbi sînt orbilor;
13 orbul, de va povățui pre orb, amîndoi vor cădea în groapă“. Și răspunzînd Petăr
14 zise Lui: „Spune-ne noao pîlda aceasta“. Iară Iisus zise: „Au și voi neînțelegători
15 sînteț?“

17 Încă nu socotiți că tot care întră în gură,
 18 în pînțele întră și la șăzut iase? Iară
 carele ies den gură, den inimă ies și acealea
 19 spurcă omul? Că de la inimă ies cugete
 reale, ucideri, preacurvii, curvii, furtușaguri,
 20 mărturii mincinoase, blesteame. Aceastea
 sînt carele spurcă pre om, iară a mînca cu
 21 mînile nespălate, nu spurcă pre om“. Și
 ieșind Iisus de-acolea, Să duse în partea
 22 Tirului și a Sidonului. Și iată o muiare
 hananeiană ieșind dentr-aceale hotară,
 strigă Lui grăind: „Miluiaște-mă, Doamne,
 Fiiul lui David, fiica mea rău să îndrăcește“.
 23 Iară El nu răspunse ei cuvînt; și apropiindu-
 se ucenicii Lui rugară pre El zicînd: „Slobo-
 24 zi-o pre ea, că strigă după noi“. - Iară El
 răspunzînd zise: „Nu sînt trimis ce numai
 cătră oile ceale perite ale casei lui Israil“.
 25 Iară ea, viind, să închina Lui, grăind:
 26 „Doamne, ajută-mi“. Iară El răspunzînd
 zise: „Nu e bine a lua pîinea feciorilor și a
 27 o arunca cînilor“. Iară ea zise: „Așea,
 Doamne, că și cîinii mănîncă den fărîmele
 cealea ce cad den masa domnilor“.
 28 Atuncea răspunzînd Iisus zise ei: „O, muiare,
 mare-i credința ta, fie ție cum voiești“; și
 29 să sănătoși fiica ei dentr-acele ceas. Și
 mutîndu-Se Iisus de-acolea, veni lîngă
 marea Galileiului și suindu-Se pre măgură,
 30 ședea acolo. Și apropiindu-se cătră El
 năroade multe, avînd cu dînșii ologi, orbi,
 muți, nevolnici și alții mulți, și-i aruncară
 pre ei la picioarele lui Iisus și-i vindecă pre
 31 ei; Cît să mira mulțimea văzînd muții
 grăind, nevolnicii sănătoși, șchiopii îmblînd
 și orbii văzînd; și laudară pre Dumnezeu
 32 lui Israil. Iară Iisus, chemînd pre ucenicii
 Săi, zise: „Milă Mi-e de nărod, că, iată, trei
 zile de cînd șăd lîngă Mine și n-au ce mînca;
 și a-i slobozi pre ei nemîncați nu voiu, ca
 33 nu cumva să slăbească pre cale“. Și
 ziseră Lui ucenicii Lui: „De unde noao în
 pustie atîtea pîini, ca să se sature atîta
 34 mulțime?“ Și grăi Iisus lor: „Cîte pîini
 aveți?“ Iară ei ziseră: „7 și puținei pești-
 35 șori“. Și porunci gloatelor să șază pre
 36 pămînt. Și luînd ceale 7 pîini și peștii,
 dînd laudă, frînse și deade ucenicilor Lui,
 37 iară ucenicii mulțimei. Și mîncară toți și
 să săturară și luară prisosala den fărîmituri
 38 7 coșnițe pline. Iară cei ce mîncară era
 patru mii de oameni fără muiere și copii.
 39 Și slobozînd norodul, întră în corabie și
 veni în hotarale Magdalii.

CAP XVI.

1 i apropiindu-să fariseii și saducheii,
 2 ispitînd, rugară pre El semnu den
 ceriu să le arate lor. Iară El răspun-
 zînd zise lor: „Făcîndu-să sară, zi-
 ceți: ‘Senin e, că să rușaste ceriul’.

Și demineața: ‘Astăzi vreame turbure, că să
 rușaste ceriul posomorîndu-să’. Fățarnici-
 lor, fața ceriului știți a o aleage, iară seam-
 nele vremilor nu puteți? Rudă rea și
 4 preacurvare sămnu ceare; și sămnu nu să va
 da ei, numai sămnu lui Iona prorocul“. Și
 5 lăsînd pre ei Să duse. Și viind ucenicii
 Lui în ceaea parte, uitară să ia pîine.
 Iară Iisus zise lor: „Căutați și vă păziți de
 6 aluatul fariseilor și al saducheilor“. Iară
 7 ei cugeta întru sine zicînd că „Pîine n-am
 luat“. Și conoscînd Iisus, zise lor: „Ce
 8 cugetați întru voi, puțini credincioși, căci
 pîine n-ați luat? Încă nu socotiți, nici
 9 nu aduceți aminte de ceale cinci pîini ale
 celor cinci mii de oameni și cîte coșnițe ați
 10 luat? Nici de ceale șapte pîini ale celor
 patru mii (de oameni) și cîte coșnițe ați
 11 luat? Cum nu priceapeți că nu de pîine
 am zis voao să vă luați aminte, de aluatul
 fariseilor și al saducheilor?“ Atuncea
 12 pricepură că nu le-au zis să să ferească de
 aluatul pîinii, ce de învățăturile fariseilor
 și saducheilor. Și viind Iisus în părțile
 13 Chesariei lui Filip, întreba pre ucenicii Săi
 zicînd: „Cine Mă zic oamenii a fi Fiiul
 14 Omenescu?“ Iară ei ziseră: „Unii Ioan
 Botezătoriu, alții Ilie, iară alții Ieremia,
 sau unul den proroci“. Zise lor: „Dară
 15 voi cine Mă ziceți a fi?“ Și răspunzînd
 16 Simon Petăr, zise: „Tu ești Hristos, Fiiul
 lui Dumnezeu celui viu“. Și răspunzînd
 17 Iisus, zise lui: „Fericit ești, Simone, Var
 Iona, că trupul și sîngele nu arată ție
 18 aceste, ce Părintele Mieu cel den ceriuri!
 Și Eu zic ție că tu ești Petăr și pre aceasta
 19 piatră voiu zidi besearca Mea și porțile
 iadului nu vor învinge ei. Și voiu da ție
 20 cheile împărăției ceriurilor și oricare vei
 lega pre pămînt, fi-va legat în ceriuri, și care
 vei dezlega pre pămînt, fi-va dezlegat în
 21 ceriuri“. Atuncea conteni ucenicilor Săi
 ca să nu spuie nemunui că iaste El Iisus
 Hristos. De atuncea începu Iisus a spune
 22 ucenicilor Săi că I să cade Lui a merge în
 Ierusalim și multe a păți de bătrîni și de
 arhieriei și de cărturari și a Să omorî, și a
 23 treia zi a învia. Și apucîndu-L pre El
 Petăr, începu a certa pre El zicînd: „Blînd
 24 Ție, Doamne, să nu-Ți fie Ție acesteă“.
 Iară El întorcîndu-Să, zise lui Petăr: „Pasă
 25 denapoia Mea, satano, sminteală Îm ești,
 căci nu gîndești de cealea ce sînt ale lui
 Dumnezeu, ce de-ale oamenilor!“ Atuncea
 26 Iisus zise ucenicilor Săi: „Cine va să vie după
 Mine, să să lepede de sine și să ia crucea
 sa și să vie după Mine. Că vericine ar
 27 vrea să mîntuiască sufletul lui piarde-l-va
 pre el, iară cine ar piarde sufletul lui pentru
 Mine afla-l-va pre el. Că ce să foloseaște
 28 omului de ar dobîndi toată lumea și
 sufletul său va păgubi? Sau ce va da o-

27 mul schimbu pentru sufletul lui? Că va
să vie Fiul Omenesc cu slava Tatălui Său,
cu îngerii Lui, și atunci va plăti fiecăruia
28 după faptele lui. Adevăr grăiesc voao că
sînt unii de carii stau acicea, carii nu vor
gusta moarte, pînă nu vor vedea pre Fiul
Omenesc viind întru împărăția Sa“.

CAP XVII

1 **I**i după șase zile luo Iisus cu El pre
Petăr și pre Iacov și pre Ioan, fra-
tele lui, și-i sui pre ei spre un munte
2 înalt osebi. Și Să schimbă la
față înaintea lor și străluci fața Lui
ca soarele, iară veșmintele Lui fură albe, ca
3 lumina. Și iată, să arată lor Moisi și Ilie
4 grăind cu El. Și răspunzînd Petăr, zise
lui Iisus: „Doamne, bine iaste noao acicea a
fi; de vei, să facem trei colibi, Ție una și lui
5 Moisi una și una lui Ilie“. Încă grăind el, iată
nuor luminat umbri pre ei și iată glas den nu-
or grăind: „Acesta iaste Fiul Mieu cel iubit,
întru Carele binevruiu, pre Acela ascultați!“
6 Și auzînd ucenicii, căzură pre fața lor și
7 să temură foarte. Și apropiîndu-Se Iisus,
Să atinse de ei și zise: „Șculaț și nu vă tea-
8 meț“. Și rădicînd ochii lor, pre nimeni
9 nu văzură, numai pre Iisus sîngur. Și
pogorîndu-se ei den munte, porunci lor Iisus,
zicînd: „Nemărui să nu spunet vedeania
pînă cînd va învia Fiul Omenesc den morți“.
10 Și întrebare pre El ucenicii Lui, zicînd:
„Dară zic cărturarii că trebuie Ilie să vie
11 mai nainte?“ Iară Iisus răspunzînd, zise
lor: „Ilie va veni mai nainte și va tocmi toate.
12 Iară grăiesc voao că Ilie, iată, au venit și
nu-l cunoscără pre el, ce făcură lui cîte
vrură, așa și Fiul Omenesc va păți de ei“.
13 Atuncea înțeleaseră ucenicii că de Ioan
14 Botezătorul zise lor. Și mergînd ei cătră
mulțime, să apropie cătră El un om, căzu
15 îngenunchind la El. Și zicînd: „Doamne,
miluiaște pre fiiul mieu, că e lunatec și rău
pate, că de multe ori cade în foc și de multe
16 ori în apă. Și aduș pre el la ucenicii Tăi,
17 și nu-l putură vindeca“. Iară Iisus
răspunzînd zise: „O, rudă necredincioasă și
îndărătnică, pînă cînd voi fi cu voi? Pînă
cînd voi îngădui pre voi? Aduceți-M pre
18 el încoace“. Și certă Iisus pre el și ieși
dentr-însul dracul și să vindecă cuconul
19 dentr-acela ceas. Atunce apropiîndu-se
ucenicii de Iisus deosebi, ziseră: „Pentru ce
20 noi nu putem scoate pre el?“ Iară Iisus
zise lor: „Pentru necredința voastră; că
adevăr zic voao, de ați avea credință cît un
grăunț de muștariu, zicere-aț măgurii
aceștia: ‘Treci de acicea colo!’ și va treace,
și nemică nu va fi să nu să poată voao.
21 Că acest fealiu nu

iase, ce numai cu rugăciunea și cu postul“.
Iară întorcîndu-se ei în Galilea zise lor Iisus: 22
„Va să Să dea Fiul Omenesc în mînilor
oamenilor. Și-L vor omorî pre El și a 23
triai zi va învie“. Și să întristară foarte.
Și venind ei în Capernaum, să apropiară cei 24
ce lua didrahmele cătră Petăr și-i ziseră:
„Învățătorul vostru nu dă vamă di-
drahme?“ Zise: „Așa“. Și cînd întră în 25
casă, mai nainte-l apucă pre el Iisus, zicînd:
„Ce ți se pare, Simone? Împărații pămîntu-
lui de la carii iau vămile sau bir? De la fe-
ciorii lor au de la streini?“ Zise Petăr 26
Lui: „De la striini“. Grăi lui Iisus: „Dară
feciorii slobozi sînt. Ce ca să nu-i smin- 27
tim pre ei, ducîndu-te la mare, aruncă
undița și, care peaște va iași întiiu, ridică-l,
și, deșchizînd gura lui, vei afla un statir;
acela luînd, dă lor, pentru Mine și pentru
tine“.

CAP XVIII

1 **I**ntr-acel ceas să apropiară ucenicii
cătră Iisus zicînd: „Oare cine-i mai
mare întru împărăția ceriurilor?“
2 Și chemînd Iisus un copil, îl puse
3 în mijlocul lor. Și zise: „Adevăr
grăiesc voao, de nu vă veți întoarce și să fiți
ca copiii, nu veți intra întru împărăția ceriu-
rilor. Deci, carele să va smeri pre sine, ca
4 acest copil, acela iaste mai mare întru
împărăția ceriurilor. Și care ar priimi
5 pre un copil ca acesta în numele Mieu, pre
Mine priimeaste. Iară cine ar zminti
6 pre unul de acești mici, carii cred întru
Mine, mai bine e lui să să spînzure piatra
mării de grumazii lui și să să îneace într-
adîncul mării. Vai lumii, de zmenteale,
7 că trebuiaște să vie smintealele, însă vai de
omul acela pren carele vine zmenteala!
Iară de te zmenteaste mîna ta sau piciorul
8 tău, taie-le pre eale și leapădă de la tine;
mai bine iaste ție ciung sau șchiop să întri
în viață, decît, doao mini sau doao picioare
avînd, să te pui în focul veacinic. Și
9 ochiul tău de te va sminti, scoate-l pre el
și-l leapădă de la tine; mai bine iaste ție
cu un ochiu să întri în viață decît, doi ochi
avînd, să te pui în matca focului. Căutați
10 să nu huliți pre vrul de acești mici, că
grăiesc voao că îngerii lor în ceriu pururea
văd fața Tatălui Mieu cel den ceriuri.
Că au venit Fiul Omenesc să mîntuiască
11 pre cel pierdut. Ce să pare voao? De vor
fi la un om 100 de oi și va rătăci una
dentr-însele, au nu, lăsînd pre ceale 90 și 9
12 în munți, caută pre cea rătăcită? Și de
se va tîmpla să o afle, adevărat grăiesc voao
că să bucură de aceea mai virtos decît de
13 ceale 90 și noao nerătăcite. Așa nu iaste
voie înaintea Tatălui vostru den ceriuri ca
să piaie unul de cești mici. Iară de va
14 greși fra-

tele tău ție, pasă și ceartă pre el între tine și între el singur; de te va asculta, ai dobândit pre fratele tău. Iară de nu va asculta, mai ia cu tine încă unul sau doi, ca pren gura a doi au trei mărturii va sta tot cuvântul.

17 Iară de nu va asculta și pre ei, spune săborului, iară de nu va asculta nice săborul, fie ție ca cel păgîn și ca un vameș. Adevăr grăiesc voao, oricîte veți lega pre pămînt, fi-vor legate în ceriu, și oricîte veți dezlega pre pămînt, fi-vor dezlegate în ceriu. Iarăș adevăr zic voao că, de se vor tocmi doi dentru voi pre pămînt, de tot lucrul care l-ar ceare, fi-va lor de la Tatăl Mieu cel den ceriuri. Că unde sînt doi sau trei adunați întru numele Mieu, acolo sînt în mijlocul lor". Apropiindu-se de El Petăr, zise: „Doamne, de cîte ori va greși fratele mieu mie și voi ierta lui? Pînă în șapte ori?" Zise Iisus lui: „Nu zic ție numai pînă de șapte ori, ce pînă de șaptezeci și șapte de ori. Dirept aceeaa asămănatu-s-au împărăția ceriului cu omul împărat carele vru să ia samă cu slugile lui. Deci, începînd el a lua samă să aduse lui un datornic cu zeace mii de talanți. Și neavînd el să-i dea, porunci domnul lui pre el să-l vînză, și pre muiarea lui și pre feciori și toate ce avea, și să-i plătească. Decii, căzînd sluga, să închina lui zicînd: 'Doamne, îndelungeaște-ț mînia asupra-mi și toate-ț voi plăți'. Și milostivindu-se Domnul slugii aceia, îl slobozi pre el și-i iertă datoria. Și ieșind sluga aceea, află pre unul den soțiile lui, carele era lui datoriu cu o sută de dinari; și prinzînd pre el, îl sugruma, zicînd: 'Plăteaste-mi ce-mi ești datoriu'. Deci, căzînd cel dempreună cu el rob la picioarele lui, ruga pre el grăind: 'Îndelungă-ț mînia preste mine și voi plăți ție toate'. Iară el nu vru, ce-l duse de-l băgă în temniță, pînă va plăti datoria. Și văzînd cei dempreună robi ceale ce s-au făcut, foarte să întristară și viînd spusără domnului lor toate ceale ce fură. Atuncea, chemînd pre el domnul său, zise lui: 'Slugă hicleană, toată datoria aceeaa iertai ție, de vream ce m-ai rugat. Nu ți să cădea și ție să-ț fie milă de cel ce e împreună cu tine rob, cum și mie mi-au fost milă de tine?'. Și mîniîndu-se domnul lui, îl deade pre el muncitorilor pînă va plăti toată datoria lui. Așea și Tatăl Mieu cel ceresc va face voao, de nu veți ierta fieștecarele fratelui său, de la inimile voastre, greșalele lor".

CAP XIX

1

i fu cînd sfîrși Iisus cuvintele aceastea, ieși den Galileiu și veni în hotărările Iudeii, de ceaea parte de Iordan. Și mearseră după El gloate multe

2

și vindecă pre ei acolo. Și să apropiară cătră El fariseii, ispitindu-L pre El și zicînd Lui: „Cade-să omului a lăsa pre muiarea lui pentru fiecare vină?" Iară El răspunzînd zise lor: „Au n-aț cetit că Cel ce au făcut dentîu, bărbatul și muiarea au făcut pre ei? Și au zis: 'Dirept aceeaa va lăsa omul pre tată-său și pre mumă-sa și să va lipi cătră muiarea sa și vor fi amîndoi un trup'. Dirept aceeaa nu mai sînt doi, ce un trup; care dară Dumnezău au împreunat omul să nu despartă". Ziseră Lui: „Dară căci au poruncit Moisi să dea carte de despărțire și să o lase pre ea?" Zise lor că „Moisi pentru întărirea inimii voastre au poruncit voao să vă lăsaț muierile voastre, iară dentîu n-au fost așa. Și zic voao că au cineș va lăsa muiarea lui, nu pre curvie, și va lua alta, preacurveaște, și cine va lua lăsată de altul preacurve face". Ziseră Lui ucenicii Lui: „De iaste așa pricina omului cu muiarea, nu e bine să să însoare". Iară El zise lor: „Nu-l cuprind toț cuvîntul acesta, ce cărorali-e dat. Că sînt fameni carii den trupul mumei lor au născut așa, și sînt fameni carii s-au scopit de oameni, și sînt fameni carii s-au scopit pre înșiș pentru împărăția ceriurilor; cela ce poate cuprinde cuprinză". Atuncea să adusără cătră El copilași ca să-ș puie mînil pre ei și să Să roage; iară ucenicii certa pre ei. Iară Iisus zise: „Lăsați copilași, și nu-i oprireți pre ei a veni cătră Mine, pentru că ca acestora iaste împărăția ceriurilor". Și puindu-și pre ei mînil, Să duse de acoloa. Și iată unul apropiîndu-să, zise Lui: „Învățătoriule bune, ce bine voi face ca să aibu viața veacinică?" Iară El zise Lui: „Ce Mă zici bun? Nimeni nu e bun, fără numai unul Dumnezău; iară de vei să întri în viață, păzește poruncile". Zise Lui: „Carele?" Iară Iisus zise: „Să nu omori, să nu preacurvești, să nu furi, să nu mărturisești minciuni. Cinsteaște pre tatăl tău și pre muma ta și să iubești pre aproapele tău ca pre tine". Zise Lui tînărul: „Toate aceastea le-am păzit den tinereațele meale; ce încă-m lipsește?" Zise Iisus lui: „De vei să fii desăvîrșit, pasă, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu, și vino după Mine". Și auzînd tînărul cuvîntul, să duse întristat, că era avînd agonisită multă. Iară Iisus zise ucenicilor săi: „Adevăr zic voao că anevoie va întra bogatul întru împărăția ceriurilor. Și iarăș zic voao: Mai lesne iaste cămila pren ureachea acului a treace decît bogatul întru împărăția lui Dumnezău a întra". Și auzînd ucenicii Lui, să mirară foarte zicînd: „Dară cine să va putea spăsi?" Și căutînd Iisus, zise lor: „La oa-

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

meni aceasta peste puțină iaste, iară la
 27 Dumnezău toate să pot“. Atuncea
 răspunzînd Petăr, zise Lui: „Iată, noi am
 lăsat toate și am venit după Tine; dară ce
 28 ne va fi noao?“ Iară Iisus zise lor:
 „Adevăr zic voao că voi, carii ați venit după
 Mine, la nașterea de iznoavă cînd va șădea
 Fiiul Omenescu pre scaunul slavei Sale,
 șădea-veți și voi pre doasprăzeace scaune,
 judecînd ceale doasprăzeace neamuri ale
 29 lui Israil. Și tot carele au lăsat casă, au
 frații, au surorile, au pre tată-său, au pre
 mumă-sa, au muiarea, au feciorii, au țarini,
 pentru numele Mieu, cu o sută de părți va
 30 lua și viața veacinică va moșteni. Că
 mulți vor fi cei dentii apoi, și cei de apoi
 întii.

CAP XX

1 ă aseamenea iaste împărăția ceriu-
 rilor omului căsătoriu, carele ieși
 2 dîns-demineață să tocmească lucră-
 tori la via lui. Deci tocmindu-să
 cu lucrătorii, cîte un denar pre zi,
 3 trimise pre ei la via lui. Și ieșind la al
 treilea ceas, văzu pre alții stînd în tîrg fără
 4 lucru. Și acelora zise: 'Meargeți și voi în
 5 vie și ce ar fi drept voiu da voao'. Iară ei
 mearsără; iară ieșind în al șasele și al noao
 6 ceas, făcu așijderea. Și ieșind în al
 unsprăzeacele ceas, află pre alții stînd fără
 lucru și zise lor: 'Ce stați acicea toată ziua
 7 fără lucru?' Ziseră lui: 'Că nimeni pre
 noi n-au tocmit'. Zise lor: 'Meargeți și voi
 8 în vie și ce va fi drept veț lua'. Și
 făcîndu-se seară, zise domnul viei ispravni-
 cului său: 'Cheamă pre lucrători și le
 plătește lor plata, începînd de la cei de
 9 apoi, pînă la cei dentiiu'. Și deaca veniră
 cei ce venise în al unsprăzeacele ceas, luară
 10 unul cîte un dinariu. Și viind cei dentiiu,
 le părea că vor lua mai mult; și luară și
 11 aceia cîte un dinariu. Iară deaca-i luară,
 12 răpștiră spre domnul casei, Zicînd că
 'Acești de apoi un ceas lucrară și i-ai făcut
 13 tocma cu noi, carii am purtat greutatea
 zilei și zăduhul'. Iară el răspunzînd zise
 unuia den ei: 'Priatene, nu fac ție nedirep-
 tate, au nu te-ai tocmit într-un dinar cu
 14 mine? Ia-ț al tău și pasă, că voiu să dau
 15 și cestui de apoi ca și ție. Au nu să cade
 mie să fac ce voiu vrea dentr-ale meale? De
 16 iaste ochiul tău rău, că eu bun sînt?' Așa
 vor fi cei de apoi întiiu, și cei dentiiu apoi;
 că mulți sînt chemaț, iară puținii aleși“.
 17 Și suind Iisus în Ierusalim, luo pre cei
 doisprăzeace ucenici înșis pre cale și zise
 18 lor: „Iată, ne suim în Ierusalim și Fiiul
 Omenesc Să va da arhierelor și cărturarilor,
 19 și-L vor judeca pre El spre moarte. Și-L
 vor da pre El păgînilor să-L

batjocurească și să-L bată și să-L răstigin-
 nească, și a treia zi va învia“. Atunci să 20
 apropie de El muma feciorilor lui Zevedeu
 cu feciorii săi, închinîndu-se și cerșind oare-
 ce de la El. Iară El zise ei: „Ce vei?“ 21
 Zise Lui: „Zi ca să șază acești doi feciori ai
 miei unul de-a dreapta Ta și altul de-a stînga
 22 întru împărăția Ta“. Și răspunzînd Iisus,
 zise: „Nu știț ce ceareț; puteț bea păharul
 carele Eu voiu să beau și cu botezul carele
 Eu Mă botezu să vă botezaț?“ Ziseră Lui:
 23 „Putem“. Și zise lor: „Păharul Mieu veți
 bea și cu botezul carele Eu Mă botezu vă
 veț boteza, iară a șădea de-a dreapta Mea
 și de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce
 celora ce s-au gătit de la Tatăl Mieu“.
 Și auzind aceastea, cei zece să mîniară 24
 pre cei doi frați. Iară Iisus, chemînd pre 25
 ei, zise: „Știț că domnii păgînilor domnesc
 pre ei și cei mari stăpînescu pre ei. Iară 26
 între voi nu va fi așa, ce, carele va vrea
 întru voi să fie mai mare, să fie voao slugă.
 Și cine va vrea întru voi a fi întiiu, să fie 27
 voao slugă. Precum și Fiiul Omenesc 28
 n-au venit să-I slujească Lui, ce să slujască
 El și să dea sufletul Lui răscumpărare
 pentru mulți“. Și ieșind ei den Erihon, 29
 mearse după El mulțime multă. Și iată 30
 doi orbi șazănd lîngă cale, auzind că Iisus
 treace, strigară zicînd: „Doamne, Fiiul lui
 David, miluiaște pre noi, Doamne, Fiiul lui
 David!“ Și mulțimea certa pre ei să tacă, 31
 iară ei mai vîrtos striga zicînd: „Doamne,
 fiiul lui David, miluiaște-ne“. Și stătu 32
 Iisus, chemă pre ei și zise: „Ce veț să fac
 voao?“ Ziseră lui: „Doamne, ca să să 33
 deșchiză ochii noștri“. Și milostivindu-
 Se Iisus, atinse ochii lor și numaidecît văzură
 ochii lor și mearseră după El.

CAP XXI

i cînd să apropiară cătră Ierusalim 1
 și veniră în Visfaghi, cătră muntele
 Maslinilor, atunci Iisus trimise doi 2
 ucenici, Zicînd lor: „Duceți-vă
 la satul carele iaste înaintea voastră
 și numaicît veț afla o asină legată și mîn- 3
 zul cu ea; dezlegîndu-o, aduceț Mie. Și
 de are zice voao cineva ceva, veț zice că
 Domnului aceastea trebuiesc; și numaidecît 4
 le va trimite pre eale. Aceasta tot fu ca
 să să împle ce iaste zis pren prorocul 5
 zicînd: „Ziceț featei Sionului: 'Iată,
 împăratul tău vine ție blînd și șazănd pre 6
 asin și mînzul fiiul celui de supt jug“.
 Și mergînd ucenicii și făcînd precum le 7
 pörunci lor Iisus, Adusără asina și
 mînzul și puseră deasupra lor. Iară 8
 mai multa gloată au așternut veșmintele
 lor pre cale, iară alții frîngea stîlperi
 den copaci și așiernea pre cale. Iară 9

gloatele care mergea înainte și carii mergea denapoi striga zicînd: „Osana. Fiiului lui David, blagoslovit cel ce vine întru numele Domnului, osana întru înălțimi!“ Și întrînd El în Ierusalim, să cutremura cetatea, zicînd: „Cine iaste acesta?“ Iară mulțimea zicea: „Acesta iaste Iisus, prorocul cel den Nazarethul Galileii“. Și întră Iisus în besearca lui Dumnezeu și scoase pre toți carii vindea și cumpăra în besearcă și measele precupeților și scaunele vînzătorilor de porumbi le-au răsturnat. Și zise lor: „Scris iaste: ‘Casa mea casa rugăciunii se va chema’, iară voi o ați făcut peșteră tîlharilor“. Și veniră la El orbi și schiopi în besearcă și vindeca pre ei. Și văzînd arhierii și cărturarii ciudele carele au făcut și copiii strigînd în besearcă și zicînd: 16 „Osana, Fiiul lui David!“ și mîniară-se. Și ziseră lui: „Auzi ce zic aceștea?“ Iară Iisus zise lor: „Așa. Au nu aț cetit niciodinioră că den gura pruncilor și sugătorilor ai întărit laudă?“ Și lăsînd pre ei, ieși afară den oraș în Vithania și Să sălășlui acolo. 18 Iară demineața, înturnîndu-Se în oraș, flămînzii. Și văzînd un smochin lîngă cale, mearse la el și nemica nu află întru el, fără numai frunzele, și zise lui: „De acum să nu mai fie dentru tine rod în veaci“. Și secă smochinul numaidcît. Și văzînd ucenicii, să mirară grăind: „Cum numai cît secă smochinul?“ Răspunzînd, Iisus zise lor: 22 „Adevăr zic voao, de veț avea credință și să nu vă îndoii, nu numai a smochinului veț face, ce și muntelui acestuia, de aț zice: ‘Rădică-te și te aruncă în mare’, să va face. 23 Și toate cîte veț ceare întru rugăciune crezînd lua-veț“. Și mergînd El în besearcă, cînd învăța, mearseră cătră El mai marii popilor și bătrînii oamenilor, zicînd: 24 „Cu ce putere faci aceastea? Și cine Ți-au dat această putere?“ Și răspunzînd Iisus, zise lor: „Întreba-vă-voiu și Eu pre voi un cuvînt, carele de veț spune Mie, și Eu voao voiu spune cu ce putere aceastea fac. 25 Botezul lui Ioan de unde era? Den ceriu, au de la oameni?“ Iară ei cugeta întru sine zicînd: „De vom zice: den ceriu, va zice noao: ‘Dară drept ce n-aț crezut lui?’“. Iară de vom zice: de la oameni, teamemu-ne de gloată, că toți țin pre Ioan ca pre un proroc“. Și răspunzînd lui Iisus ziseră: „Nu știm“. Zise lor și El: „Nice Eu voiu spune voao cu ce putere fac aceastea. 28 Și ce vă să pare voao? Un om avea doi feciori și, mergînd la cel dentîiu, zise: ‘Fătule, du-te astăzi de lucrează în via mea’. Iară el răspunzînd zise: ‘Nu voiu’. Iară mai apoi căindu-se, mearse, și apropiindu-se cătră cel al doilea, zise așijderea; iară el răspunzînd zise: 30 ‘Eu, Doamne’, și nu mearse. Care dentracei doi au făcut voia părintelui?“ Ziseră lui: „Cel dentîiu“. Zise Iisus lor: „Adevăr zic voao

că vameșii și curvele întrec pre voi întru împărăția lui Dumnezeu. Că veni Ioan la voi întru calea dreptăției și n-aț crezut lui, iară vameșii și curvele crezură lui; iară voi, văzînd, nu v-aț pocăit după aceea să creadeț lui. Ascultaț altă pildă: Era un om căsătoriu, care sădi vie și cu gard îngrădi pre ea și săpă în ea teasc și zidi turn și o deade pre ea lucrătorilor și să duse departe. Iară cînd să apropie vreamea rodului, trimise slugile sale cătră lucrători să-i ia rodul ei. Și viarii, prinzînd slugile lui, pre unul bătură, iară pre altul omorîră, pre altul cu pietri îl uciseră. Și iară trimise și pre alte slugi, mai multe decît întîiu, și făcură lor așijderea. Mai apoi trimise cătră ei pre fiiul său, zicînd: ‘Rușinase-vor de fiiul meu’. Iară viarii, văzînd pre fiiul, ziseră întru eiș: ‘Acesta iaste moșteanul, veniți să-l omorîm pre el și să ținem moștenirea lui’. Și prinzîndu-l pre el, scoaseră-l afară den vie, și-l omorîră. Dară, cînd va veni domnul viei, ce va face viarilor acelora?“ Ziseră lui: „Pre răi, rău-i va piarde și via o va da altor viari, carii vor da lui rodul la vreamea lui“. Zise Iisus lor: „N-ați citit niciodată întru scripturi: ‘Piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta să făcu în capul unghiului; de la Domnul s-au făcut aceasta și iaste minunată întru ochii noștri?’ Drept aceasta zic voao că să va lua de la voi împărăția lui Dumnezeu și să va da păgînilor, carii vor face rodul ei. Și cel ce va cădea spre piatra aceasta, zdrobi-să-va; iară pre carele va cădea, vîntura-va pre el“. Și auzind mai-marii popilor și fariseii pildele Lui, pricepură că de ei grăiaște. Și căutînd pre El să-L prinză, să temură de gloate, căci ca un proroc ținea pre El.

CAP XXII

i răspunzînd Iisus, iară zise lor în pilde, zicînd: „Asămănatu-s-au împărăția ceriurilor unui om împărat, carele făcu nuntă fiiului său. Și mîna slugile sale să cheame pre cei chemați la nuntă, și nu vrură să vie. Iară trimise pre alte slugi zicînd: ‘Ziceți chemaților: ‘Iată, prînzul meu gătit-am, juncii miei și ceale hrănite sînt junghiate și toate-s gata, veniți la nuntă’. Iară ei lenevind, mearseră unul la țarină, iară altul la neguțătoria lui. Iară alții, prinzînd pre slugile lui, batjocurîră-i și-i omorîră. Iară împăratul auzind, să mînie și, trimițînd oastea lui, pierdu pre acei ucigași și orașul lor arse. Atunci zise slugilor lui: ‘Nunta gata iaste,

9 iară chemații nu fură destoinici'. Dirept
aceaea meargeți la ieșirile căilor și, oricît
10 veți afla, chemați-i la nuntă. Și ieșind
slugile lui la căi, strînsără pre toți cît aflară,
răi și buni, și să împlu nunta de oaspeți.
11 Și întrînd împăratul să vază oaspeții, văzu
acolo pre un om neîmbrăcat în veșminte de
12 nuntă. Și zise lui: 'Priatene, cum ai întrat
acicea neavînd veșminte de nuntă?' Iară el
13 amuți. Atunci zise împăratul slugilor:
'Legîndu-i mînilor și picioarele lui, luați-l
și-l aruncați la întunecare cel de afară;
14 acolo va fi plîngere și scrișnire a dinților.
Că mulți sînt chemați, iară puțini aleși'".
15 Atuncea, mergînd fariseii, făcură sfat ca
să-L prinză pre El în cuvînt. Și trimiseră
16 la El ucenicii lor cu irodianii zicînd: „Învăță-
toriule, știm că ești drept și calea lui
Dumnezău cu adevăr înveți și nu-Ț e
17 grije de nemică, că nu cauți la fața omeni-
lor. Spune dară noao, ce Ți se pare? Cade-
18 se a da dajde împăratului au ba?" Și
conoscînd Iisus ficleșugul lor, zise: „Ce mă
ispitiți, fățarnicilor? Arătați-M banul dăj-
19 dii". Iară ei aduseră Lui un ban.
20 Și zise lor: „Al cui iaste acest chip și scrip-
tura ce e pre el?" Ziseră Lui: „A lui
chesariu". Atuncea zise lor: „Daț dară ale
lui chesariu la chesariu, și ale lui Dumnăzău
22 lui Dumnăzău". Și auzind, să mirară și,
23 lăsînd pre El, să duseră. Într-aceaea zi
veniră la El saducheii, carii zicea că nu va fi
24 înviere, și întrebără pre El, Zicînd: „Învăță-
toriule, Moisi au zis: 'De va muri cineva ne-
vînd feciori, să ia fratele lui pre muiarea lui și
25 să rîdice sămînța fratelui său'. Și era întru
noi șapte frați; și cel dentîu însurîndu-se
muri; și neavînd sămînță, lăsă pre muiarea
26 lui fratelui său. Așijderea și al doilea, și
al treilea, pînă la al șaptelea. Iară mai
27 apoi de toți muri și muiarea. Dară la
înviere, a căruia de acei șapte va fi muiarea?
28 Că toți o au avut pre ea". Și răspunzînd
Iisus, zise lor: „Vă rătăciți, neștiind scriptu-
30 rile, nici puterea lui Dumnezău. Că la
înviere nice să însoară, nice să mărită, ce
ca îngerii lui Dumnăzău în ceriu sînt.
31 Iară de învierea morților au n-ați cetit ce
s-au zis de la Dumnăzău zicînd voao:
32 'Eu sînt Dumnezăul lui Avraam și Dumne-
zăul lui Isaac și Dumnăzăul lui Iacov'?
Nu iaste Dumnezău Dumnezău morților,
33 ce viilor". Și auzind mulțimea, să mirară
de învățătura Lui. Iară fariseii, auzind
34 că au astupat gurile saducheilor, să adunară
împreună. Și întrebă pre El unul den ei,
35 știutori de lege, ispitind pre El și zicînd:
36 „Învățătoriule, carea poruncă e mare
37 în lege?" Iară Iisus zise lui: „Să

iubești pre Domnul Dumnezăul tău cu toată
inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cuge-
tul tău. Aceasta e întîiu și mai mare po- 38
runcă. Și a doua, aseamene aceștia; să 39
iubești pre aproapele tău ca și pre tine.
Întru aceaste doao porunci toată legea și
40 prorocii spînzură". Și fiind adunați fari-
41 seii, întrebă pre ei Iisus, Zicînd: „Ce vă
42 se pare voao de Hristos? Al cui fiu iaste?"
Ziseră Lui: „A lui David". Zise lor: 43
„Dară cum David cu Duhul cheamă pre el
Domnul zicînd așa: 'Zise Domnul Domnu- 44
lui Mieiu: Șăzi de-a direapta Mea pînă voi
pune vrăjmașii Tăi scaun picioarelor Tale'?
45 Dară deaca cheamă David pre El Domnu,
cum iaste al lui fiu?" Și nimeni nu putu 46
să-I răspunză Lui cuvînt, nici cuteză cineva
dentr-aceaea zi să mai întreabe pre El.

CAP XXIII

tuncea Iisus grăi gloatelor și 1
ucenicilor Săi zicînd: „În scau- 2
nului lui Moisi au șăzut cărturarii și
fariseii. Deci, toate cîte vor zice 3
voao să țineți, țineți și faceți, iară
după faptele lor nu facereți, că ei zic și nu 4
fac. Că leagă sarcine greale și cu nevoie
a le purta și le pun preste umerile oamenilor,
iară ei nici cu deagetul lor nu vor să le clă- 5
tească pre eale. Și toate faptele lor le
fac pentru să să arate oamenilor că-ș lăr- 6
gescu advarele lor și-ș mărescu poalele
veșmintelor lor. Și iubescu șederea mai sus 7
la ospeațe și în scaunile ceale de frunte în adu-
nări. Și închinăturile pren tîrguri, și să să 7
cheame de oameni: 'Învățătoriule, învăță-
toriule!' Iară voi nu vă chemareți învățători, 8
că unul iaste Învățătorul vostru: Hristos;
iară voi toți frați sînteți. Și părinte nu 9
vă chemareți voao pre pămînt, că unul
iaste Părintele vostru, Carele iaste în ceriuri.
10 Nici vă chemareți învățători, că unul iaste
Învățătorul vostru: Hristos. Iară carele 11
e mai mare întru voi fi-va voao slugă.
Că cine să va înălța pre sine smeri-să-va, și 12
cine să va smeri pre sine înălța-să-va.
Ce vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! 13
Că mîncați casele văduvelor și cu vină lungă
rugîndu-vă; drept aceasta, veți lua mai
14 multă judecată. Vai de voi, cărturari și
farisei fățarnici! Că închideți împărăția
ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu
întrați, nici pre ceia ce întră îi lăsați să între.
Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Că 15
încungiurați marea și uscatul să faceți un
nemeanic; și cînd să face, faceți pre el fiul
gheennei, mai cu de doao ori decît voi.
Vai voao, povățuitori orbi, carii ziceți: 16
'Cine să va jura pre besearică nemică iaste;
iară cine să va

jura pre aurul besearicii datoriu e!'
 17 Nebuni și orbi, care e mai mare, aurul au
 18 besearica, carea sfințește pre aurul? Și
 cine să va jura pre oltariu, nemică iaste;
 19 iară cine să va jura pre darul carele e deasupra
 lui vinovat iaste. Nebuni și orbi, dară
 care e mai mare, darul au oltariul, carele sfin-
 20 țeaște darul? Deci, cela ce să jură pre
 oltariu, jură-să pre el și pre toate cealea ce
 21 sînt deasupra lui. Și cela ce să jură pre
 besearică, jură-să pre ea și pre Cela ce lăcu-
 22 iaște întru ea. Și cela ce să jură pre ceriu,
 jură-să spre scaunul lui Dumnezeu și pre
 23 Cela ce șade deasupra lui. Vai voao, cărtu-
 rari și farisei fățarnici! Că zeciuți izma și
 mărariul și chimenul, și ați lăsat ceale mai
 greale ale legii, judecata și milostenia, și
 24 credința; aceastea să cădea să le faceți și
 ceia ce strecurați înțariul și cămila înghițiți!
 25 Vai voao, cărturari și farisei fățarnici! Că
 curățiți cea den afară a păharului și a bli-
 dului, iară denlăuntru pline sînt de hrăpitori
 și de nedireptăți. Fariseie oarbe, cură-
 26 țeaște întii înlăuntru păharului și blidului
 ca să fie și cea den afară a lor curată. Vai
 27 voao, cărturari și farisei fățarnici! Că vă
 asemănați morminturilor celor spoite, carele
 să arată den afară frumoase, iară denlăuntru
 pline sînt de oasele morților și de toată
 28 necurăția. Așa și voi, den afară vă arătați
 oamenilor direpți, iară denlăuntru, plini sîn-
 29 teți de fățaria nelegiurii. Vai voao, cărturari
 și farisei fățarnici! Că zidiți mormintele
 30 prorocilor și împodobit mormintele direpților.
 Și ziceți: 'De am fi fost în zilele
 31 părinților noștri, nu am fi fost lor soți în
 sîngele prorocilor'. Cît înșivă mărturisiți
 pre voi că sînteți fii celor ce au omorît pre
 32 proroci. Și voi împleți măsura părinților
 33 voștri. Șerpi, pui de năpirci, cum veți
 34 scăpa de judecata gheennei? Dirept
 aceasta, iată Eu trimiț cătră voi proroci, și
 înțelepți, și cărturari; și dentr-înșii omorî-
 veți și răstigni-veți și dentr-înșii veți bate în
 săboarale voastre și goni-i-veți den oraș în
 35 oraș. Ca să yie spre voi tot sîngele dirept,
 carele s-au vărsat pre pămînt, de la sîngele
 lui Avel, direptul, pînă la sîngele Zahariei,
 fiiul Varahiei, pre carele aț omorît între
 36 besearică și între oltariu. Adevăr grăiesc
 voao, veni-vor toate aceastea spre neamul
 37 acesta. Ierusalime, Ierusalime, carele
 omorîș prorocii și cu pietri uciseș pre cei
 trimeși cătră tine, de cîte ori vruiu să adun
 feciorii tăi, în ce chip adună găina puii ei
 38 supt arepi, și n-aț vrut! Iată, să lasă
 39 voao casa voastră pustie. Că zic voao:
 Nu Mă veți vedea de acum pînă cînd veți
 zice: 'Blagoslovit

Cel ce vine întru numele Domnului!'

CAP XXIV

i ieșind Iisus den besearică, mer- 1
 gea și să apropiară ucenicii Lui să 2
 arate Lui ziditurile besearicii. 3
 Iară Iisus zise lor: „Nu vedeți 4
 aceastea toate? Adevăr grăiesc 5
 voao, nu va rămînea acicea piatră pe piatră 6
 care să nu să răsipească“. Și șazînd El 7
 pre muntele Maslinilor, apropiară-să ucen- 8
 icii la El osebi, zicînd: „Spune noao cînd 9
 vor fi aceastea? Și ce e sâmnul venirii Tale 10
 și al sfîrșirii veacului?“ Și răspunzînd 11
 Iisus zise lor: „Căutați să nu vă înșale cineva 12
 pre voi. Că mulți vor veni întru numele 13
 Mieu, zicînd: 'Eu sînt Hristos'; și pre mulți 14
 vor înșala. Și veți auzi războaie și auziri 15
 de războaie; căutați, nu vă spămîntați, 16
 Că să cade toate să fie, ce încă nu va fi 17
 sfîrșitul. Că să va scula limbă preste 18
 limbă și împărăție preste împărăție și vor 19
 fi morți și foameț și cutremure pre-alocu- 20
 rea și toate aceastea-s începătura durerilor. 21
 Atuncea vor da pre voi la strînsoare și vă 22
 vor omorî pre voi și veți fi urîț de toate 23
 limbile pentru numele Mieu. Și atuncea 24
 să vor zminti mulți și unul pre alt să vor 25
 vinde și să vor urî unul cu altul. Și 26
 mulți proroci mincinoși să vor scula și 27
 vor înșala pre mulți. Și pentru căci 28
 să va înmulți fărădelegea, răci-să-va
 dragostea multora. Iară cela ce va răbda
 13 pînă în sfîrșit, acela să va spăsi. Și să va
 14 propovedui Evanghelia aceasta a Împărăției
 întru toată lumea, întru mărturia a toate
 15 limbile; și atunci va veni sfîrșenia. Iară
 cînd veți vedea scîrba pustierii carea s-au
 16 grăit pren Daniil prorocul stînd în loc sfînt
 (cela ce ceteaște să înțeleagă), Atuncea
 17 cei den Iudea să fugă la munți; Carele e
 în pod să nu să pogoară să ia ceva den casa
 18 lui; Și carele e în cîmp să nu să întoarne
 să ia veșmîntul lui. Iară vai celor ce au în
 19 pîntece și aplecătoarelor într-acealea zile!
 Ce rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna,
 20 nice sîmbăta. Că va fi atuncea nevoie
 21 mare, carea n-au fost de-nceputul lumii
 pînă acum, nici nu va fi. Și de nu s-ar fi
 22 micșorat zilele acealea, nu s-ar fi mîntuit tot
 trupul; iară pentru cei aleș să vor scurta
 23 zilele acealea. Atuncea, de are zice voao
 cineva: 'Iată, acicea e Hristos, sau coala', nu
 24 creadereț. Că să vor scula hristoș minci-
 noși și proroci mincinoși și vor da seamne
 mari și minuni, cît să înșale, de va fi puțință,
 și pre cei aleș. Iată, spuș voao mai nainte.
 25 De vor zice dară voo: 'Iată, în pustie iaste',
 26 nu ieșireț. 'Iată, în cămări', nu creadereți.
 Că, cum fulgerul iase de la răsărit și să arată
 27 pînă la apus, așa va fi venirea Fiiului Omenesc.
 Că oriunde va fi stîrvul, acolo să vor adu- 28

29 na vulturii. Iară numaidecît după scîrba
 acelor zile, soarele să va întuneca și luna nu
 va da lumina ei, și stealele vor cădea den
 ceriu și puterile ceriurilor să vor clăti.

30 Și atuncea să va arăta sămnul Fiiului
 Omenesc în ceriu și atuncea vor plînge toate
 semințiile pămîntului și vor vedea pre Fiul
 Omenesc viind pre norii ceriului, cu putere

31 și cu slavă multă. Și va trimite pre îngerii
 Săi cu trîmbiță și cu glas mare și vor
 aduna aleșii Lui de la patru vînturi, de la
 marginile ceriurilor pînă la marginile lui.

32 Iaru de la smochin vă învățați pildă: cînd
 va fi mlădița lui moale și frunzele va odră-
 sli, știți că aproape e vara. Așa și voi,
 cînd veți vedea aceastea toate, să știți că

33 aproape iaste la uși. Adevăr grăiesc voao,
 nu va treace neamul acesta, pînă cînd să
 34 vor face aceastea toate. Ceriul și pămîntul
 vor trece, iară cuvintele Meale nu vor trece.

36 Iară de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe,
 nici îngerii ceriurilor, fără Tatăl Mieiu singur.

37 Căci, cum au fost în zilele lui Noe, așa va fi
 38 și venirea Fiiului Omenesc. Și cum era în
 zilele ceale mai nainte de potop, mîncînd și
 bînd, însurîndu-se și măritîndu-se, pînă în

39 ziua ce întră Noe în chivot, Și nu cono-
 scură pînă veni potopul și luo pre toți, așa

40 va fi și venirea Fiiului Omenesc. Atuncea
 doi vor fi în cîmp; unul să va lua și altul

41 să va lăsa. Doao măcenînd la moară;
 42 una să va lua și una să va lăsa. Deci
 privegheați, că nu știți în care ceas Domnul

43 vostru va veni. Iară aceasta să știți, că,
 de-ar ști stăpînul casei în care strajă va veni

44 lui. Derept aceasta și voi fiți gata, că, în
 ceasul care n-ați gîndi, Fiiul Omenesc va veni.

45 Oare cine iaste sluga cea credincioasă și
 înțeleaptă, pre carele l-au pus domnul lui
 preste slujba lui, să dea lor hrană la vreame?

46 Fericită sluga aceea carele, viind domnul
 47 lui, va afla făcînd așa. Adevăr zic voao,
 că preste toată avuția lui pune-l va pre el.

48 Iară de va zice acea slugă rea întru inima
 49 lui: 'Apesteaște domnul mieu a veni' Și
 va înceape a bate pre cei cu el robi, mîncînd

50 și bînd cu bețivii, Veni va domnul slugii
 aceluia în ziua carea nu se nădăiaște și în

51 ceasul care nu știe. Și-l va despica pre el
 și partea lui cu fățarnicii va pune; acolo va
 fi plînsul și scrîșnirea dinților.

CAP XXV

1 tuncea să va asemăna împărăția
 ceriurilor cu zece feate, carele
 luînd făcliile lor, ieșiră întru timpina-
 2 rearea ginerelui. Iară cinci dentru
 eale era înțeleapte și cinci nebune.

3 Ceale nebune, luîndu-ș făcliile lor, nu luară cu

sine untdelemn. Iară ceale înțeleapte 4
 luară untdelemn în vasele lor cu făcliile lor.
 Și, zăbăvind ginerile, au adormitat toate 5
 și dormiia. Iară la miazănoapte fu stri- 6
 gare: 'Iată, ginerile vine. Ieșiți în timpinarea
 lui'. Atuncea să sculară toate fecioarele 7
 acealea și-ș împodobiră făcliile lor. Iară 8
 ceale nebune celor înțeleapte ziseră: 'Dați
 noao den untdelemnul vostru, că făcliile 9
 noastre să sting'. Și răspunseră ceale
 înțeleapte zicînd: 'Ca nu cîndai nu va ajunge 10
 noao și voao, mai bine meargeți la vînzători
 și vă cumpăraț voao'. Și mergînd eale 11
 să cumpere, veni ginerile și ceale gata întrară
 cu el la nuntă și să închise ușa. Iară mai 12
 apoi veniră și cealealalte feate, zicînd:
 'Doamne, Doamne, deschide noao'. Iară 13
 el răspunzînd zise: 'Adevăr grăiesc voao, nu
 vă cunoscu pre voi'. Dirept aceea preve- 14
 gheați, că nu știț ziua, nici ceasul în carea
 Fiiul Omenesc va veni. Că în ce chip un 15
 om, mergînd departe, chemă slugile sale și
 deade lor averile lui, Și unuia îi deade 16
 cinci talanți, altuia doi, iară altuia unul,
 fiecăruia după puterea lui, și să duse
 numaidecît, Și mergînd cel ce au luat cei 17
 cinci talanți, au lucrat cu ei și făcu alți cinci
 talanți, Așijderea și cel cu doi, dobîndi 18
 și el alți doi. Iară cela ce au luat unul,
 mergînd, săpă în pămînt și ascunse argintul
 domnului său. Iară după multă vreame, 19
 veni domnul slugilor acelora și luo samă cu
 ei. Și mergînd cel ce au luat cei cinci 20
 talanți, aduse alți cinci talanți, zicînd:
 'Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată, alți
 cinci talanți am dobîndit cu ei'. Și zise 21
 lui domnu-său: 'Bine iaste, slugă bună și
 credincioasă; spre puțin fuseși credincios,
 spre mult te voiu pune; întră în bucuria
 domnului tău'. Și venind și cela ce au 22
 luat cei doi talanți, zise: 'Doamne, doi ta-
 lanți mi-ai dat; iaca, alți doi talanți dobîndit-
 am cu ei'. Zise lui domnul lui: 'Bine e, 23
 slugă bună și credincioasă, pre puțin ești
 credincios, spre multe te voiu pune; întră în
 bucuria domnului tău'. Și venind și cela 24
 ce luase un talant, zise: 'Doamne, știutu-te-
 am că ești om nesilnic, secerînd unde n-ai
 sămănat și adunînd de unde n-ai răsipit.
 Și temîndu-mă, merș și ascunșu talantul 25
 tău în pămînt. Iată, ai al tău'. Și răspun- 26
 zînd domnu-său zise lui: 'Slugă rea și
 leaneșă, știuși că seacer unde n-am sămănat
 și adun de unde n-am răsipit. Cădea-se 27
 dară să fi pus argintul mieu la schimbători
 și, viind eu, fire-aș luat al mieu cu dobîndă.
 Luați dară de la el talantul și-l daț celuia ce 28
 are zece

29 talanți. Că la tot cela ce are da-i-se-va și
i să va prisosi (iară de la cela ce n-are, și ce
30 are lua-se-va de la el). Și pre sluga ne-
treabnică aruncați-l întru întunearecul cel
mai de afară; acolo va fi plînsul și scîrșnirea
31 dinților'. Iară cînd va veni Fiiul Omenesc
întru slava Lui, și toți sfinții îngeri cu El,
atuncea va șădea spre scaunul slavei Lui.
32 Și să vor aduna înaintea Lui toate limbile
și va despărți pre ei unul de altul, cum
33 aleage păstoriul oile den capre. Și va
pune oile de-a dreapta Lui, iară caprele
34 de-a stînga. Atunci va zice Împăratul
celor de-a dreapta Lui: 'Veniți, blagosloviții
Părintelui Mieu, moșteniți cea gătită voao
35 împărăția de la întemeierea lumii. Că am
flămînzit și Mi-aș dat mîncare, însătoșat-am
și Mi-aș dat băutură, strein am fost și M-aș
36 priimit. Gol, și M-aș îmbrăcat, bolnăvit-
am și M-aș socotit, în temniță am fost și aș
37 venit la Mine'. Atuncea răspunde-vor
Lui dreptii, zicînd: 'Doamne, cînd Te-am
văzut flămînd și Te-am hrănit? Sau sătos
38 și Ț-am dat băutură? Sau cînd Te-am
văzut striin și Te-am priimit? Sau gol și
39 Te-am îmbrăcat? Sau cînd Te-am văzut
bolnav, sau în temniță și am venit la Tine?'
40 Și răspunzînd Împăratul zise lor: 'Adevăr
grăiescu voao, întru cît ați făcut unuia dentr-
acești frați mai mici ai Miei, Mie ați făcut'.
41 Atuncea va zice și celor de-a stînga: 'Duceți-
vă de la Mine, blăstămașilor, în focul de
veac, carele e gătit diavolului și îngerilor lui!
42 Că am flămînzit și nu Mi-aș dat mîncare,
însetoșat-am, și nu Mi-aș dat băutură.
43 Striin am fost și nu M-ați priimit, gol și nu
M-ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu
44 M-ați socotit'. Atuncea vor răspunde și
ei Lui zicînd: 'Doamne, cînd Te-am văzut
flămînd, sau setos, sau striin, sau gol, sau
bolnav, sau în temniță și n-am slujit Ție?'
45 Atuncea va răspunde lor zicînd: 'Adevăr
grăiescu voao, întru cît n-ați făcut unuia
dentr-acești mici, nici Mie ați făcut'.
46 Și vor merge aceștea în munca de veaci,
iară dreptii în viața veacinică'.

CAP XXVI

1 i fu cînd sfiși Iisus toate cuvîn-
tele aceastea, zise ucenicilor Lui:
2 „Știți că după doao zile Paștile
vor fi și Fiiul Omenescu Să va da
3 Să răstignească“. Atuncea
să adunară arhieriei și cărturarii și bătrînii
în curtea arhierelui, carele îl chema Caiafa.
4 Și făcură sfat ca să prinză pre Iisus cu hicle-
5 nie și să-L omoară. Și zicea: „Nu în sərbă-
toare, ca să nu fie gîlceavă în oameni“.

Iară Iisus fiind în Vithania, în casa lui 6
Simon stricatul, Veni cătră El o muiare 7
avînd un vas cu mir de mult prețu și-l văr-
să pre capul Lui, șazănd: Iară văzînd 8
ucenicii Lui să mîniară zicînd: 'Pentru spre
ce e piarderea aceasta? Că putea acestu 9
miru să să vînză drept mult și să să dea
săracilor'. Iară știind Iisus, zise lor: 'Ce 10
dați osteneale muierei? Că lucru bun făcu
cu Mine. Că săracii pururea aveți cu voi, 11
iară pre Mine nu Mă aveți pururea. Puind 12
aceasta mirul acesta pre trupul Mieu, spre
îngroparea Mea au făcut. Adevăr grăiescu 13
voao, oriunde să va propovedui Evanghelia
aceasta, în toată lumea, zice-să-va și ce au
făcut aceasta spre pomenirea ei'. Atuncea 14
mergînd unul den cei doisprăzeace, carele
îl chema Iuda Iscariotis, la arhieriei, Zise: 15
'Ce veți să-m dați mie și eu să vî-L dau pre
El voao?' Iară ei au pus lui treizeci de arginți.
Și de-atuncea căuta vreame bună ca să-L 16
dea pre El. Iară în ziua de-ntîiu a azime-
lor, veniră ucenicii la Iisus, zicînd Lui: 17
'Unde vei să gătim Ție să mănînci Paștile?'
Iară El zise: „Meargeți în orașu cătră cuta- 18
rele și ziceți lui: 'Învățătoriu zice: 'Vreame
Mea e aproape, la tine voi face Paștile cu
ucenicii Miei'“. Și făcură ucenicii cum 19
le porunci lor Iisus și gătiră Paștile. Iară
fiind sară, șază cu cei doisprăzeace. Și 20
mîncînd ei, zise: „Adevăr zic voao, că unul
den voi Mă va vinde“. Și întristîndu-să 21
ei foarte începură a grăi Lui fieștecarele
den ei: „Au doară eu sînt, Doamne?“. Iară 22
El răspunzînd zise: „Cela ce-au întinsu cu
Mine mîna în blid, acela Mă va vinde. Ce 23
Fiiul Omenescu va merge, cum s-au scris
de El, iară vai de omul acela pren carele
Fiiul Omenescu Să vinde; bine ar fi lui de
nu s-ar fi născut omul acela!“. Și răspun- 24
zînd Iuda, cela ce-L vindea pre El, zise:
„Au doară sînt eu, învățătoriu?“. Zise Lui: 25
„Tu ai zis“. Și cinînd ei, luînd Iisus pî-
nea și blagoslovînd, frînse și da ucenicilor
și zise: „Luați, mîncăți, acesta e trupul Mieu“. 26
Și, luînd păharul și blagoslovînd, deade lor
zicînd: „Beați dentr-acesta toți. Că acesta 27
e sîngele Mieu, al legii noao, ce să varsă
pentr mulți, întru iertăciunea păcatelor. 28
Iară zic voao că nu voi bea de acum dentru
acest rod de vie pînă la ziua aceea, cînd 29
pre el voi bea cu voi nou întru împărăția
Țatului Mieu“. Și lăudînd, ieșiră în 30
muntele Maslinilor. Atuncea zise Iisus: 31
„Toți voi vă veți sminti în Mine într-această
noapte, că scris iaste: 'Bate-voiu păstoriul și
să vor răsipi oile turmei'. Iară după ce 32
voiu învia, merge-voiu mai nainte de voi
în Galilea“. Și răspunzînd Petr, zise Lui: 33
„De se vor și toți zminti în Tine, iară eu
niciodată nu mă voiu zminti“. Zise 34
Iisus lui: „Ade-

văr grăiesc ție că în ceastă noapte, mainte de cîntatul cocoșului, de trei ori te vei lepăda de Mine“. Zise Petr Lui: „De mi s-ară tîmpla și a muri cu Tine, nu mă voi lepăda de Tine“. Așijderea și toți ucenicii ziseră.

32 Atuncea veni cu ei Iisus la satul ce să zice Ghethsimani și zise ucenicilor: „Sedeți acicea pînă voi mearge acolo să Mă rog“. Și luînd pre Petr și pre doi feciori ai lui Zevedeu, începu a Să întrista și a Să mîhni.

33 Atuncea zise lor Iisus: „Trist iaste sufletul Mieiu pînă [la] moarte; rămîneți aici și prevegheaț cu Mine“. Și mergînd puținel, căzu pre fața Lui, rugîndu-Se și zicînd: „Părintele Mieiu, de iaste cu puțință, treacă de la Mine acest păhar; însă nu cum voi Eu, ce precum Tu“. Și veni cătră ucinici și află pre ei dormind și zise lui Petr: „Așa, nu putut un ceas preveghea cu Mine? Prevegheaț și vă rugaț, ca să nu intrați la dodeială; că duhul e osîrdios, iară trupul e slab“. Iară a doua oară mergînd, Să rugă, zicînd: „Părintele Mieiu, de nu poate treace acest păhar de la Mine, de nu voi bea pre el, fie voia Ta“. Și viînd iară, află pre ei dormind, că era ochii lor îngreuiăți. Și lăsînd pre ei, iară mearse de Să rugă a treia oară, acelaș cuvînt zicînd. Atunci veni cătră ucenicii Lui și zise lor: „Dormiț de acum și odihniț! Iată, s-au apropiat ceasul și Fiiul Omenesc Să va da în mîinile păcătoșilor. Sculați-vă să meargem; iată, să apropie cela ce Mă vîndu“. Și încă grăind El, iată Iuda, unul den cei doisprăzece, veni, și cu el mulțime multă cu sabii și leamne, de la arhierii și bătrînii nărodului. Iară cela ce vîndu pre El dedeace lor sămn, zicînd: „Pre carele voi săruta, acela iaste, prindeț pre El“. Și numai cît viînd la Iisus, zise: „Bucură-Te, 50 învățătoriule“. Și-L sărută. Iară Iisus zise lui: „Priatine, spre ce ai venit?“ Atuncea, apropiîndu-se, puseră mîinile pre Iisus, și-L prinsără pre El. Și iată, unul den cei ce era cu Iisus, tinzînd mîna, scoase sabia lui și, lovînd pre sluga arhierelui, tăie ureachea lui. Atuncea zise Iisus lui: „Întoarce sabia ta în locul ei, că toți carii să apucă de sabie cu sabie vor muri. Au pare-ți-se că nu poci acum ruga pre Părintele Mieiu să-Mi trimiță Mie mai mult decît doasprezece legheoane de ingeri? Dară cum s-ar împlea scripturile, că așa să cade să fie?“

55 Într-acel ceas zise Iisus mulțimei: „Ca la un tîlhariu aț ieșiț, cu sabii și cu leamne să mă prindeț! Șădeam în toate zilele la voi, învățînd în besereacă și nu M-aț prins. Acela tot fu ca să să împle scripturile prorocilor“. Atuncea ucenicii toți lăsînd pre El, fugiră. Iară ei prinzînd pre Iisus, duseră-L la Caiafa, arhierel, unde cărturarii și bătrînii era adunați. Iară Petăr mergea după El de de-

parte pînă la curtea arhierelui și, întrînd înlăuntru, șădea cu slugile, să-I vază sfîrșitul. Iară arhierii și bătrînii și tot sfatul căuta mărturie mincenoasă asupra lui Iisus, ca să-L omoară pre El. Și nu aflară; și multe mărturii mincenoase viînd, nu aflară, iară mai apoi, viînd doao mărturii mincenoase, Ziseră: „Acesta au zis: ‘Pociu să surpu besereaca lui Dumnezău și în trei zile să o zidesc pre ea‘“. Și, sculîndu-se arhierel, zise Lui: „Nemică nu răspunzi? Ce mărturisesc aceștea asupra Ta?“ Iară Iisus tăcea; și răspunzînd arhierel, zise Lui: „Juru-Te pre Dumnezăul cel viu să spui noao de ești Tu Hristos, Fiiul lui Dumnezău“. Zise Iisus lui: „Tu ai zis; însă zic voao, de acum veți vedea pre Fiiul Omenesc șăzînd de-a direapta puterii și viînd pre norii ceriului“. Atuncea mai marele popilor îșrupse veșmintele sale zicînd că, „Au hulit, ce ne mai trebuiesc încă mărturii? Iată, acum ați auzit hula Lui. Ce vă pare voao?“ Dară ei răspunzînd, ziseră: „Iaste vinovat morții“. Atuncea scupiră în obrazul Lui și-L bătură preste obraz, iară alții I-au dat palme, Zicînd: „Proceaște noao, Hristoase, cine e cela ce Te lovi?“ Iară Petăr șădea afară în curte; și veni la el o slujnică zicînd: „Și tu erai cu Iisus Galileanul“. Iară el să lepădă înaintea tuturor, zicînd: „Nu știu ce zici“. Și ieșînd el cătră poartă, văzu pre el alta, și zise celor ce era acolo: „Și acesta era cu Iisus Nazarineanul“. Și iară să lepădă cu jurămînt că „Nu știu omul“. Iară preste puținel, apropiîndu-se ceea ce sta, ziseră lui Petăr: „Adevăr și tu ești dentr-înși, că și graiul tău aiavea te face“. Atuncea începu a să blăstăma și a să jura că „Nu știu pre om“. Și numaidecît cîntă cocoșul. Și-ș aduse aminte Petăr de cuvîntul lui Iisus cela ce-i zisease lui, că „Mai nainte de cîntatul cocoșului de trei ori te vei lepăda de Mine“. Și ieșînd afară, plînsu cu amar.

CAP XXVII

i fiind dimeneața, sfat făcură toț arhierii și bătrînii nărodului asupra lui Iisus, ca să-L omoară pre El. Și legînd pre El, Îl duseră și-L deaderă lui Pondie Pilat, domnului. Atuncea, văzînd Iuda, cela ce-L vînduse pre El, că s-au vinuit, căindu-se, întoarce cei 30 de arginți popilor celor mari și bătrînilor, Zicînd: „Greșit-am vînzînd sînge nevinovat“. Iară ei ziseră: „Ce e noao? Tu vei vedea“. Și aruncînd arginții în besereacă, să duse în laturi și mergînd să spînzură. Iară mai marii popilor, luînd arginții, ziseră: „Nu se cade aceștea a-i pune în corvan, de vream ce preț de sînge iaste. Și sfat făcînd, cum-

părară cu ei Țarina Olariului, de îngroparea
 8 striinilor. Pentru aceea s-au chemat acea
 țarină Țarina Sîngelui, pînă în ziua de
 9 astăzi. (Atuncea să împlu ce s-au
 grăit pren Ieremia prorocul zicînd: „Și
 luară cei treizeci de arginți, prețul celui
 prețuit, carele au prețuit, den fiii lui Israil.
 10 Și-i deaderă pre Țarena Olariului, cum au rîn-
 11 duit mie Domnul“). Iară Iisus stătu
 înaintea domnului și întrebă pre el domnul,
 zicînd: „Tu ești împăratul iudeilor?“ Iară
 12 Iisus zise lui: „Tu zici“. Și cînd să huliia
 El de arhieriei și de bătrînii, nemică nu
 13 răspundea. Atunce zise lui Pilat: „Au nu
 14 auzi cîte asupra Ta mărturisescu?“ Și
 nu-i răspunse lui spre nici un cuvînt, cît să
 15 mira diregătorii foarte. Iară la praznic
 avea obiceiul domnul să sloboază pre unul
 16 legat nărodului, pre carele vrea. Ce avea
 atunci un legat vestit de-l chema Varavva.
 17 Deci, adunîndu-se ei, zise lor Pilat: „Pre
 carele veș să vă sloboz voao, pre Varava, au
 18 pre Iisus, ce să zice Hristos?“ Că știa că
 19 pentru pizma L-au dat pre El. Și șazînd
 el la divan, trimis-au cătră el muierea lui,
 zicînd: „Nemica ție și dreptului aceleia, că
 multe am pățit astăzi în vis pentru El“.
 20 Iară arhieriei și bătrînii au îndemnat gloa-
 tele ca că ceară pre Varavva, iară pre Iisus
 21 să-L piarză. Și răspunzînd diregătorii,
 zise lor: „Pre carele veș dentr-amîndoi să
 sloboz voao?“ Iară ei ziseră: „Pre Varavva“.
 22 Zise lor Pilat: „Dară ce voiu face lui Iisus ce
 să zice Hristos?“ Ziseră lui toți: „Să Să
 23 răstignească!“ Iară diregătorii zise:
 „Dară ce rău au făcut?“ Iară ei mai vîrtos
 24 striga, zicînd: „Să Să răstignească!“ Și
 văzînd Pilat că nemică nu foloseaște, ce
 mai multă gîlceavă să face, luînd apă, spălă-ș
 mîinile înaintea gloatei zicînd: „Nevinovat
 sînt de sîngele dreptului acestuia. Voi veș
 25 vedea“. Și răspunzînd toată gloata, zise:
 „Sîngele Lui pre noi și pre feciorii noștri“.
 26 Atunci lăsă lor pre Varavva, iară pre Iisus,
 izbindu-L, deade-L lor să-L răstignească.
 27 Atunce slujitorii domnului, luînd pre Iisus
 la divan, să adunară la El toată adunarea.
 28 Și dezbrăcînd pre El, îmbrăcară pre El
 29 haină roșie. Și împletind cunună de
 spini, puseră în capul Lui, și trestie în
 dreapta Lui; și îngenunchind înaintea Lui,
 bătea-ș joc de el, zicînd: „Bucură-Te, Împă-
 30 ratul Iudeilor“. Și scuipeînd spre El,
 31 luară trestia și bătea capul Lui. Și deaca-ș
 bătură joc de El, dezbrăcară de pre El
 veșmîntul și-L îmbrăcară în veșmîntele Lui,
 32 și-L duseră să-L răstignească. Și ieșînd,
 aflară un om, numele lui Simon Chirineu,
 și pre acesta siliră ca să-I ducă crucea
 33 Lui. Și venînd la locul ce să

cheamă Golgotha, ce să zice: „Locul Căpă-
 țînii“, Deaderă Lui să bea oțăt cu fiare 34
 amestecat; și deacă gustă, nu vru să bea.
 Iară deaca răstigni pre El, împărțiră veș- 35
 mîntele Lui aruncînd sorți, să să împle ce
 e zis de prorocul zicînd: „Împărțiră veș-
 mîntele Meale lor și pre veșmîntul Mieui
 aruncară sorțu“. Și șazînd păziia pre El 36
 acolo. Și puseră deasupra capului Lui 37
 vina Lui scrisă: ACESTA IASTE IISUS
 ÎMPĂRATUL IUDEILOR. Atuncea să 38
 răstigniră cu El doi tîlhari, unul de-a
 dreapta și altul de-a stînga. Iară ceia ce 39
 trecea huliia pre El, clătînd capetele lor,
 Și zicînd: „Cela ce surpă besearca și în trei 40
 zile o zideaște, mîntuiaște-Te pre Tine! De
 ești Fiiul lui Dumnezeu, pogori de pre 41
 cruce!“ Așijderea și mai marii popilor,
 42 bătîndu-și joc cu cărturarii și cu bătrînii,
 zicea: „Pre alții au mîntuit, dară pre Sine 42
 nu Să poate mîntui? De iaste Împăratul lui
 Israil, pogoare-Să acum de pre cruce, și
 vom creade Lui. Nădăduia în Dumnezeu; 43
 izbăvească acum pre El, de va vrea pre El,
 că au zis că ‘Sînt Fiiul lui Dumnezeu!’“
 Aceastaș și tîlharii carii era răstigniți cu El 44
 împuta Lui. Iară den al șasele ceas 45
 întunearec fu preste tot pămîntul, pînă la
 al noaole ceas. Iară într-al noaole ceas 46
 strigă Iisus cu mare glas, zicînd: „Ili, Ili,
 lama savahthani?“ Aceasta iaste: „Dumnezeul
 Mieui, Dumnezeul Mieui, căci Mă lăsași?“
 Iară unii ce sta acolo, auzînd, zicea că pre Ilie 47
 strigă acesta. Și numaidecît alergă unul 48
 dentru ei și, luînd bureatele, împlîndu-l de
 oțăt și puindu-l în trestie îl adăpa pre El.
 Iară alții zisără: „Lasă să vedem, au veni-va 49
 Ilie să-L mîntuiască pre El?“ Și Iisus, iară 50
 strigînd cu glas mare, lăsă-ș duhul. Și 51
 iată, catapetazma besearcii să rupse în
 doao, de sus pînă jos și pămîntul să cutre-
 mură și pietrile să despicară. Și mormin- 52
 tele să deșchisără și multe trupuri ale sfinți-
 lor carii era adormiți să sculară. Și 53
 ieșînd den mormente după învierea Lui,
 intrară în sfînta cetate și să arătară la mulți.
 Iară sutașul și ceia ce era cu el străjuînd 54
 pre Iisus, văzînd cutremurul și cealea ce
 fură, să spămîntară foarte zicînd: „Adevărat
 Fiiul lui Dumnezeu era Acesta“. Și era 55
 acolo muieri multe de departe privînd, carele
 au mersu după Iisus den Galilea, să slujască
 Lui. Între carele era Maria Magdalena și 56
 Maria, a lui Iacov și a lui Iosie mumă, și
 muma feciorilor lui Zevedeu. Și fiind 57
 înde sară veni un om bogat den Arimathea
 căruia era numele Iosif, care și el ucenic fu
 lui Iisus. Acesta apropiîndu-să cătră 58
 Pilat, ceru trupul lui Iisus. Atuncea 59
 Pilat porunci să-i

dea trupul; și luînd trupul, Iosif îl învâli în
60 cearșaf curat. Și-l puse pre El în cel nou
al lui mormînt, carele l-au cioplit în piatră;
și prăvălind o piatră mare la ușa mormîntu-
61 lui, să duse. Și era acoloa Maria Magda-
lina și ceacalaltă Marie șazăînd în preajma
62 mormîntului. Iară a doao zi care iaste
după vineri, să adunară mai marii popilor
63 și fariseii cătră Pilat, Zicînd: „Doamne,
aducemu-ne aminte că acel amăgitoriu
zise încă fiind viu: ‘După trei zile Mă voi
64 scula’. Drept aceea porunceaste să să
păzească mormîntul pînă a treia zi, să nu
cumva, viînd ucenicii Lui noaptea, să-L
fure pre El și vor zice oamenilor că S-au
sculat den morți, și va fi rătăcirea cea de
65 apoi mai rea decît cea dentîiu“. Și zise
lor Pilat: „Aveți custodie, meargeți de
66 întăriți cum știți“. Iară ei mearsără și
întăriră mormîntul, pecitluînd piatra cu
custodia.

CAP XXVIII

1 **I**ară în sara sîmbetelor, cei ce
lumina întru una a sîmbetelor,
veni Maria Magdalena și ceaea-
laltă Marie să vază mormîntul.
2 Și iată, cutremur mare fu; că
îngerul Domnului pogorînd den ceriu,
viînd, prăvăli piatra de pre ușă și șazu
3 preste ea. Și era vederea lui ca fulge-
4 rul, și veșmîntul lui alb ca zăpada. Iară
străjarii, de frica lui, să spămîntară și fură
5 ca morții. Iară răspunzînd îngerul, zise
muierilor: „Voi nu vă teameț, că știu că
6 pre Iisus răstignitul căutați. Nu iaste
aici, că S-au sculat, cum au zis; veniț de vedeț
7 locul unde au zăcut Domnul. Și, curînd
mergînd, ziceț ucenicilor Lui că S-au sculat
den morți și iată, va merge înaintea voastră
în Galilea; acolo Îl veț vedea; iată, am zis
8 voao“. Și ieșînd curînd den mormînt,
cu frică și cu bucurie mare, alergară să
9 spuie ucenicilor Lui. Și deaca mearsără
să spuie ucenicilor Lui, iată, Iisus tîmpină
pre eale, zicînd: „Bucurați-vă“. Iară eale,
apropiîndu-se, apucară-I Lui picioarele și să
10 închinară Lui. Atuncea zise Iisus lor:
„Nu vă teamereț, meargeț de vestiț fraților
Miei să meargă în Galilea și acolo Mă vor
11 vedea“. Și mergînd eale, iată, unii den
străjari, mergînd în cetate, deaderă știre
12 arhierilor toate ceale ce s-au făcut. Și
adunîndu-se cu bătrînii și sfat făcînd, argint
13 deaderă slujitorilor, Zicînd: „Ziceț că
ucenicii Lui, noaptea viînd, L-au furat pre
14 El, dormind noi. Iară de să va auzi aceasta
la domn, noi vom îmblînzi pre el și pre voi
15 fără frică vom face“. Iară ei, luînd banii
făcură cum era învățați și să vesti cuvîntul
acesta întru iudei pînă în ziua de astăzi.

Iară cei unsprăzece ucenici mearsără în 16
Galilea, în muntele unde rînduise lor Iisus.
Și văzîndu-L pre El, să închinară Lui, iară 17
unii să îndoîră. Și apropiîndu-Se Iisus, 18
grăi lor, zicînd: „Datu-Mi-s-au toată putearea
în ceriu și pre pămînt. Drept aceea, 19
mergînd, învățați toate limbile, botezînd
pre ei în numele Tatălui și al Fiului și al
Duhului Sfînt, Învățînd pre ei să ție 20
toate cîte am poruncit voao; și iată,
Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă
în sfîrșănia veacului.
Amin“.

